1970-71 ஆம் ஆண்டு
நிதி நிலை அறிக்கை

நிதி அமைச்சர்

மாண்புமிகு

திரு கே. ஏ. மதியழகன்

அவர்கள் ஆற்றிய உரை

1970 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரித் திங்கள் 26 ஆம் நாள்

தமிழ்நாட்டு நிதி அமைச்சர் மாண்புமிகு திரு கே. ஏ. மதியழகன் அவர்கள் 1970-71ஆம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தைச் சட்டமன்றப் பேரவை முன் வைத்து 1970ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரித் திங்கள் 26ஆம் நாளன்று ஆற்றும் உரை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

1970—71ஆம் ஆண்டிற்குரிய வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளை இப்பேரவையின்கண் வைக்க நான் முன் வந்துள்ளேன். இத்துடன் 1969—70ஆம் ஆண்டிற்கான திருத்த மதிப்பீடுகளும் 1968—69ஆம் ஆண்டிற்கான கணக்குகளும் மன்றத்தின் முன்னர் வைக்கப்பட்டுள்ளன. 1969—70ஆம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளுக்கும் 1969—70ஆம் ஆண்டிற்கான திருத்த மதிப்பீடுகளுக்கும் இடையேயுள்ள மாறுதல்களின் விரிவான சிறப்புக் கூறுகளையும், 1968—69ஆம் ஆண்டிற்கான திருத்த மதிப்பீடுகளுக்கும் 1968—69ஆம் ஆண்டிற்கான கணக்குகளுக்கும் இடையேயுள்ள மாறுதல்களின் விரிவான தனிக் கூறுகளையும் இவ் வரவு-செலவுத் திட்ட விளக்கக் குறிப்பு விளக்குகிறது. தோற்றுவாய்

2. வரவு-செலவுத் திட்டத்தை இம் மன்றத்தின் முன்வைக்கும் காலையில், இதற்கு முந்தைய ஆண்டுகளில் அரசின் பொருளாதாரச் சாதனைகளைக் குறித்து மறு ஆய்வு செய்வதற்கும், அதன் வருங்காலக் கொள்கைகளுக்கு இசைவளிப்பதற்கும், ஏற்ற ஒரு வாய்ப்பு கிட்டுகிறது. எனவே, வரவு-செலவுத் திட்டம் என்பது நிதிக் கணக்குகளின் பட்டியல் அல்லது நிதி ஒதுக்கங்களின் சுருக்கம் மட்டும் அல்ல. மக்கள் நலனைப் பெருக்குவதில் அரசு தன்னை மீண்டும் அர்ப்பணித்துக்கொள்ளுவதற்கான ஒரு வாய்ப்பு என்றுதான் இதனைக்

க்ருதவேண்டும். இப் பின்னணியில்தான் கடந்த மூன்றாண்டுகளில் இவ்வரசின் சாதனைகளை மறு ஆய்வு செய்யவும், வரும் ஆண்டுகளுக்காக, நாம் வகுத்துள்ள வேலைத் திட்டத்தின் சில முக்கிய விவரங்களை இங்கு விளக்கவும் நான் முன்வருகிறேன்.

மத்திய மாநில அரசுகளுக்கிடையே அதிகாரங்களின் பிரிவினை பற்றிய பெரும் ஏற்றத் தாழ்வுகளும் அதன் விளைவுகளும்.

3. பொருளாதாரக் கொள்கை குறித்த பெரும் முடிவுகளில் பெரும்பாலானவை, இம் மாநிலத்திற்கு வெளியே, அதாவது புது டில்லியிலும் பம்பாயிலும் மேற்கொள்ளப்படுவதால், வளர்ச்சிப் பணியில் மாநில அரசின் முயற்சிகள் பெரிதும் தடைப்படுகின்றனவென்பதை நான் முதற்கண் அழுத்தமாகக் கூற விரும்புகிறேன். 1967இல் நடந்த பொதுத் தேர்தல்கள் இந்திய ஆட்சி அமைப்பில் எல்லைக்கோடு ஒன்று உருவாகி உள்ளதை எடுத்துக் காட்டியுள்ளன. மத்தியிலுள்ள அரசு எந்த அரசியல் கட்சியைச் சார்ந்ததோ அதனின்றும் வேறுபட்ட அரசியல் கட்சிகளைச் சார்ந்த அரசுகள் பல மாநிலங்களில் அமைந்துள்ளன. இதன் விளைவாக, அரசியல் சட்டத்தின் கட்டுக்கோப்பு, பலவிதமான நெருக்கடிகளுக்கும் அழுத்தங்களுக்கும் ஆளாகி உள்ளது. குறிப்பாக, அண்மை மாதங்களில், தற்போதைய ஏற்பாட்டில் கரந்துநின்ற பலவீனம் புறத்தே தலைகாட்டியது. நிதி வாயில்களைத் திரட்டும் அதிகாரம் பெருமளவில் மத்திய அரசிடம் நிலைத்துள்ளது. மாநிலங்களுக்கிடையே வெவ்வேறு திட்டங்களுக்கான நிதி வாயில்களை ஒதுக்குவது குறித்து முடிவுகள் மேற்கொள்ளும் அதிகாரத்தையும் மத்திய அரசே இதுகாறும் வைத்து வந்துள்ளது. இன்றைய சமுதாயத்தில் ஒரு மாநிலத்தில் உள்ள உற்பத்தி அமைப்பின் இயக்கத்தை நிர்ணயிக்கும் பொருளாதாரக் கொள்கைகளை முடிவு செய்யும் கருவிகளான வங்கிகள், நாணயச் செலாவணி, நிதிக்கொள்கை ஆகிய அனைத்தும் இந்திய அரசினாலேயே கட்டுப்படுத்தப்படுகின்றன. முக்கிய வரிகளை விதிப்பதற்கும் வட்டி வீதங்களை மாற்றுவதற்கும் நாட்டின் நாணயச் செலாவணி மதிப்பைச் சரிக்கட்டுவதற்கும்

உரிய அதிகாரங்கள் அனைத்தும் இந்திய அரசிடமே ஒருங்கு குவிந்துள்ளன. எனவேதான் மத்திய அரசு மேற்கொள்ளும் முடிவுகளின் துரதிர்ஷ்டவசமான விளைவுகளை மாநில அரசு அடிக்கடி எதிர்நோக்கி நிற்கும் நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. அதிகாரமும் பொறுப்பும் இவ்வாறு பிரிந்து நிற்கும் நிலை, நமது கூட்டாட்சி முறையில்—பொருளாதார முறையிலும் அரசியல் முறையிலும் ஏற்பட்டுள்ள கேட்டிற்குக் கருவாக அமைந்துள்ளது. நாட்டில் அண்மையில் பொருளாதார மந்த நிலை ஏற்பட்டதற்கு மத்திய அரசின் பணக் கொள்கைகளும் நிதிக் கொள்கைகளும் ஓரளவு காரணமாகும். இதன் காரணமாக நாட்டில் வாங்கும் சக்தி பெரிதும் குறைந்து ஒரு தொழிலிற்குப் பின், பிறிதொன்றாக நின்று போகும் ஒரு நச்சுவட்டம் தோன்றியது. உணவு உற்பத்திப் பெருக்கத்தின் அடிப்படையில் நாடு முன்னேறியிருக்கவேண்டிய நேரத்தில் நாட்டின் பொருளாதார நிலை உண்மையாகவே அசைவற்று நின்றுவிட்டதை நாம் கண்டறிந்தோம். பஞ்சாலைத் தொழில் முடங்கிவிட்டது. பொறியியல் தொழிலின் உற்பத்திப் பொருள்களை வாங்குவோரின்மையால் அது பெரிதும் மெலிந்தது. ஐந்தாண்டுத் திட்டம் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டதால் அரசு முதலீடு செய்யும் அளவு குறைந்து நிலைமை மேலும் சீர்கேடடைந்தது. மேற்சொன்ன நிலைமைக்குக் காரணமான இந்த முக்கிய முடிவுகள் குறித்து மாநில அரசுகளைக் கலந்து ஆலோசிக்கவில்லை. மற்றும், விலைவாசிக் கொள்கைகள் பற்றியவரை, மத்திய அரசு மேற்கொள்ளும் முடிவுகளில் பெரும்பாலானவை, பற்பல மாநிலங்களில் நிலவிவரும் சூழல்களைக் கருத்தில் கொள்ளாமலே மேற்கொள்ளப்பட்டன. நாட்டில் நிலவும் விலைவாசி நிலை மொத்தத் தேவையையும் வழங்கலையும் (Demand and Supply) பெரும்பாலும் எதிரொளிக்கின்றது. வாங்கும் சக்தியை நிர்ணயிப்பதில் மத்திய அரசின் நிதிக் கொள்கைக்கு முக்கிய இடம் உண்டு. வழங்கல் நிலையைப் பொறுத்த மட்டில் உருக்கு, பருத்தி, நெட்டிழை (Staple fibre)

போன்ற முக்கியமான மூலப்பொருள்களை உரியகாலத்தில் இறக்குமதி செய்வதற்கு வகைசெய்யும் வகையில் மத்திய அரசு கொள்கை முடிவெடுத்திருந்தால், வாணிகத் துறையில் சூதாட்டப் போக்குகளைத் தடுத்திருக்கலாம். மத்திய அரசு, அவ்வப்போது மேற்கொள்ளும் கொள்கைகளின் சீரமைப்புப்பற்றி மாநில அரசுக்கு ஏதும் தெரிவதில்லை.

4. இத்தகைய சூழலில்தான் தேசீய, பொருளாதாரக் கொள்கைகளை நிர்ணயிப்பதிலும் அவற்றை நடைமுறையில் கொண்டுவருவதிலும் மத்திய அரசுடன் மாநில அரசுகள் மேலும் நெருக்கமான இணக்கம் கொண்டு இயங்க வேண்டுமென்று இம் மாநில அரசு வேண்டுகோள் விடுத்து வருகின்றது. இவ்வாறு கூறுவதன் மூலம், தேசிய வளர்ச்சி மன்றம் எப்போதோ ஒரு முறை கூடி இரண்டொரு நாள் பற்பல விவாதங்களுக்குப் பிறகு கலைவதைப்பற்றி நாம் குறிப்பிடவில்லை. கூட்டமைப்புப் பொருளாதாரத் திட்ட மன்றங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டு அவை வங்கிகள், நிதிக் கொள்கைகள், வாணிபம் போன்றவற்றைக் கவனிக்க வேண்டும் என்று நாங்கள் கருதுகிறோம். இத்தகைய மன்றங்களை அமைப்பது குறித்து அரசியலமைப்பின் 263-வது பிரிவில் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. நாம் நியமித்துள்ள மத்திய, மாநில அரசு உறவுகள் பற்றிய ஆணைக்குழு தற்போதைய ஆட்சி அமைப்பில் காணப்படும் இப் பெரும் பள்ளத்தைத் தூர்ப்பதற்கான வழிவகைகளை ஆராய்ந்து பொருளாதாரத்தைச் சீரான அடிப்படையில் நிர்வகித்துச் சீரமைப்பதற்கான பரிந்துரைகளைச் செய்யுமென நாம் நம்புகிறோம்.

பொருளாதார முடிவு பற்றிய அதிகாரக் குவியல்.

5. பொருளாதார முடிவுகளை மேற்கொள்ளுதல், அவற்றை மையப்படுத்துதல் ஆகிய பொதுவான இச் சிக்கலைப்பற்றி இப்போது சில சொல் கூற விழைகின்றேன். அண்மையில் வங்கிகள் நாட்டுடைமையாக்கப்பட்டதால், கருதா விளைவுகள் சில ஏற்பட்டுள்ளன. பொருளாதார அதிகாரங்கள் குவிக்கப்படும் நடைமுறைக்கு மேலும் ஆக்கமேற்பட்டுள்ளது. ஆதிக்க

மற்ற சமுதாயத்தை உருவாக்கும் ஒரு நடவடிக்கையாக வங்கிகளை நாட்டுடைமையாக்கும் ஏற்பாட்டை மாநில அரசு என்ற முறையில் நாங்கள் வரவேற்ருலும், நாட்டுடைமையாக்கப்பட்ட வங்கிகள் அதிகார வர்க்கத்தின் ஆதிக்கத்திற்கும், அதிகாரங்கள் குவிக்கப்படுவதற்கும் இடம் கொடுக்காமல் தடுப்பதற்கு வேண்டிய எச்சரிக்கைகளை மேற்கொள்ளவேண்டும் என்றும் நாங்கள் எடுத்துக் கூறியிருந்தோம். சில வங்கிகளின் நிர்வாகிகளால் காட்டப்பட்ட ஆக்கமும், ஊக்கமும் வரம்புமீறிய அதிகாரக் குவியலால் நெரிக்கப் பட்டுவிடும் என்று நாங்கள் அஞ்சினேம். இத்தகைய அச்சங்கள் உண்மையானவை என்பதை நாங்கள் உணர்ந்து வருகிறோம். சமூகக் கட்டுப்பாட்டின்கீழ் உள்ளூர்த் தேவைகளுக்கேற்ப ஓரளவு வளைந்தும் இசைந்தும் நெகிழும் வகையில் இருந்த முறை, நாட்டுடைமையின் கீழ் வலுப்படுத்தப்பட வேண்டும். வங்கி நிர்வாகம், உள்ளூர் மக்களின் விருப்பங்களையும், பற்பல பகுதிகளில் தோன்றும் பல வகையான நலன்களையும் எதிரொளிக்க வேண்டுமென்று இந்த அரசு இதற்குமுன் தெரிவித்துள்ள கருத்தை நான் வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். இந்தச் சிக்கல்களை அதிகாரவர்க்க முறையிலோ கண்டிப்பான ஒரே மாதிரியான முறையிலோ பார்க்கக் கூடாது. உள்ளூர் மக்களின் ஆர்வத்திற்கும் நலனுக்கும் ஆக்கம் அளிப்பதால் புதிய சோசலிச வங்கி முறை ஒன்று உருவாவதற்கு வழிகோலப்படும். நாட்டுடைமையாக்கப்பட்ட பற்பல வங்கிகளின் வட்டார வாரியங்களில், மாநில அரசுகளுக்குப் பிரதிநிதித்துவம் அளிக்கப்பட்டால், வங்கி நிர்வாகத்தினருக்கும், அவ் வங்கிகள் செயல்படும் பகுதிகளின் தேவைகளுக்கும் இடையே நிலவவேண்டிய தொடர்பு, பயனுடையதாக விளங்கும் என்பது உறுதி. வேளாண்மை உற்பத்தியை விரைவுபடுத்துவதற்கும் உள்ளூர்த் தொழில்களை வளர்ப்பதற்குமான புதிய முறைகளைப் புனைவதற்கு வங்கி நிர்வாகத்தினருக்கு முழு உரிமையளிப்பதும் இன்றியமையாததாகும்,

6. மத்திய அரசின் தற்போதைய தொழிற் கொள்கை குறித்து மாநில அரசின் கருத்துக்களை நான் இங்கு குறிப்பிட விழைகிறேன். தொழிற் கொள்கையைக் குறித்து எடுக்கப்படும் முடிவுகளை மேற்கொள்வதற்கு முன் மாநில அரசைக் கலந்து ஆலோசிக்க வேண்டும் என்பது இம் மாநில அரசின் கருத்து ஆகும். உரிமங்கள் வழங்குவதில் மேற்கொள்ளப்படும் நடைமுறை தளர்த்தப்படவேண்டும் என்றும் நாங்கள் வற்புறுத்தி வந்துள்ளோம். அண்மையில் இந் நடைமுறைகளில் மத்திய அரசினுல் அறிவிக்கப்பட்டுள்ள மாற்றங்கள் வரவேற்கத் தக்கவையே. உரிமங்கள் வழங்குவதில் இன்னமும் சிக்கலான நடைமுறையே பின்பற்றப்பட்டு வருகிறது எனும் உண்மையை நாங்கள் அனுபவத்தில் கண்டுள்ளோம். தடைசெய்யப்பட்ட பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்டுள்ள தொழில்களாய் இருந்தாலும் பற்பல சிறிய அனுமதிகளும் ஒப்புதல்களும் பெறவேண்டியிருக்கின்ற நிலைமையின் காரணமாக, தொழில் முனைவர்களின் வழியில் சிக்கல்கள் பல எழுப்பப்படுகின்றன. இத்தகைய அதிகாரங்களில் சிலவற்றைப் பிரித்து, தொழில் முனைவர்களின் மனுக்களைச் சரிபார்த்து, பொதுவாக ஒப்புதல் அளிக்கும் அதிகாரங்களை மாநில அரசுகளிடம் ஒப்புவிப்பது குறித்து மத்திய அரசு வழிவகைகளை வகுக்குமென்று நான் நம்புகிறேன். மாநில நிதி வழங்கும் நிறுவனங்களிடமோ, மாநில அரசுகளிடமோ அந்நியச் செலாவணி குறித்துச் சிறுதொகைகளை ஒதுக்குவதன்மூலம் இத் துறையில் ஏற்படும் தாமதங்களைத் தவிர்க்க வகை செய்யமுடியும். பல்வேறு தொழில்களின் தேவைகளுக்கேற்ப முடிவுகளை விரைந்து எடுக்கும் வகையில் அதிகாரங்களைப் பரவலாக்கி தற்போதைய ஏற்பாட்டினை முழுமையாகச் சீரமைப்பதற்குக் காலம் வந்துவிட்டதென மாநில அரசு கருதுகின்றது. தொழில் துறையில் மத்திய அரசிடம் உரிமங்கள், ஒப்புதல்கள் முதலியன பெறுவதில் கடும் தாமதம் ஏற்படுகின்ற காரணத்தால் பொதுவாக மன நிறைவற்ற நிலைமை நிலவி வருகிறது. இந்தச் சூழ்நிலையில்

தொழில் முனைவர்களுக்குப் புதிய தொழில்களில் முதலீடு செய்வதில் அக்கறை குறைந்துவருவது, மாநில அரசுக்குக் கவலைக்கிடம் அளிப்பதாய் உள்ளது.

7. இந்தியப் பொருளாதார அமைப்பில் இன்று முதன்மையாக விளங்கும் மத்திய, மாநில அரசுகளின் நிதி உறவுகளின் சில முக்கியக் கூறுகளைப் பற்றி நான் எடுத்துக்கூற விழைகின்றேன். ஐந்தாவது நிதி ஆணைக் குழுவின் அறிக்கை வெளியிடப் பட்டது நடப்பு ஆண்டில் இத் துறையிலேற்பட்டுள்ள மிக முக்கிய நிகழ்ச்சியாகும். வெளிப்படையாகவே நியாயமற்றதெனத் தோன்றும் அந்த அறிக்கையைப் பற்றி மாநில அரசின் கலக்கத்தையும் அதிருப்தியையும் இம் மன்றத்தின்கண் நான் ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டிருக் கிறேன். தேசிய வரவின வாயில்களின் மொத்தத் தொகுப்பில் இம் மாநிலத்தின் பங்கு, இதற்கு முன்பிருந்த 7·2 சத வீதத்திலிருந்து 6·9 சத வீதத்துக்குக் குறைந் துள்ளது. பின்தங்கியவை என்று சொல்லப்படும் மாநிலங்களுக்கு அளிக்கப்படவேண்டிய கோட்பாடு களுக்குத் தனி முக்கியத்துவம் தரும் காரணமாகவே இது இங்ஙனம் குறைந்துள்ளது. வருமான வரிப் பங்கும் 8·34 சத வீதத்திலிருந்து 8·18 சத வீதத்துக்குக் குறைந் துள்ளது. ஆயத்தீர்வையைப் பொறுத்தவரையில் 7·18 சத வீதத்திலிருந்து 6·5 சத வீதத்துக்குக் குறைந்துள்ளது. கூடுதல் ஆயத்தீர்வைகளைப் பொறுத்தமட்டில் 11 சத வீதத்திலிருந்து 9·63 சத வீதத்துக்குக் குறைந்துள்ளன. இவற்றிற்கெல்லாம் சிகரமாக 1969 முதல் 1974 வரையி லான ஐந்தாண்டுக் காலத்திற்கான பற்றுக்குறை மானியம் 34 கோடி ரூபாயிலிருந்து 23 கோடி ரூபாய்க்குக் குறைக்கப்பட்டுள்ளது. பீஹார், உத்தரப்பிரதேசம், குஜராத், பஞ்சாப், ஹரியானா, மத்தியப்பிரதேசம், மகாராட்டிரம் போன்ற மாநிலங்களுக்கு, சுமார் 1,300 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு வரவின மிகுதி வரும் வகையில் நிதி ஆணைக் குழு தாராளமாக மானியங்கள் அளித்திருப் பதைப் பார்க்குமிடத்து, இது பன்மடங்கு வியப்பாக உள்ளது. தியாகி அறிக்கையை நாம் படிப்போமானால், அந்த அறிக்கை நமது பணியாளர்களின் ஊதியங்களை

மத்திய மாநில நிதி உறவு.

மேம்பாடு செய்வது குறித்து நமக்குள்ள உண்மையான பொறுப்பினை ஈடுசெய்ய வேண்டுமென்கிற நியாயமான கோரிக்கையை ஏற்கவில்லையென்பது தெரியும். ஒருபுறம், மாநில அரசு தனது நிதி வசதிகளை விவேகத்துடன் சிக்கனமாக நிர்வகித்து வந்திருப்பது, நமது செலவின மதிப்பீடுகளை உண்மைக்கு மாறான மிகக் குறைந்த அளவில் நிதி ஆணைக் குழு மதிப்பிடுவதற்கு வழி வகுத்துள்ளது. மறுபுறம், இம் மாநிலத்தின் வரி திரட்டும் முயற்சிகளை அடிப்படையாகப் பயன்படுத்தி நமது வரவினங்களை உண்மை நிலைக்கு மாறாக மிக அதிக அளவில் மதிப்பீடு செய்துள்ளது. இவ்வாறு நாம் இருவித இடையூறுகளுக்கு ஆட்படுத்தப்பட்டிருக்கிறோம். இதைப்பற்றி நாம் மத்திய அரசுக்கு இடைவிடாமல் முறையீடு செய்து வந்துள்ளோம். குறிப்பிட்ட சில மாநிலங்களுக்குக் கூடுதல் நிதிவாயில்கள் சேருவதற்குத் தொடர்ந்து அனுமதியளிக்கப்பட்டு அதற்கு நிகரான நிதிவாயில் அதிகரிப்பு தமிழ் நாடு போன்ற மாநிலங்களுக்கு அளிக்கப் படவில்லையென்றால், அநீதியும், சமனற்ற நிலையும் தொடர்ந்து நிலவிவரும் என்பதை நாம் மத்திய அரசுக்கு எடுத்துக் காட்டியுள்ளோம்.

மத்திய அரசுக்கு மாநில அரசு கொடுக்க வேண்டிய கடன் சுமை.

8. மாநிலங்கள் மத்திய அரசுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய கடன் சுமை, மத்திய—மாநில உறவுகளின் அடிப்படைக்கு ஒரு அறிகுறியாக விளங்குகிறது. நான்காம் திட்டக் காலத்தில் இம் மாநிலத்திற்கு மத்திய அரசு வழங்க முன்வந்துள்ள கடன் தொகைகள் 140 கோடி ரூபாயாகும். இதற்கு மாறாக, அக்கால அளவில் இம் மாநிலம் மத்திய அரசுக்குத் திருப்பிச் செலுத்த வேண்டிய கடன் தொகைகள் 160 கோடி ரூபாயாகும். நமது வேண்டுகோள் நியாயமானதா என்பதை எடுத்து விளக்குவதற்கு இப் புள்ளிவிவரங்களே போதிய சான்றாகும். மத்திய அரசுக்குச் சேரவேண்டிய நமது கடன் தவணைத் தொகைகளை மாற்றியமைக்கும்படி நாம் இடைவிடாமல் இந்திய அரசை வேண்டியுள்ளோம். சில மாநிலங்களின் கடன் தவணைகளை 800 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு மாற்றியமைக்க மத்திய அரசு முடிவு

செய்திருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. மத்திய உதவியைப் பகிர்ந்து அளிப்பது குறித்துத் தற்போதுள்ள நமக்குச் சாதகமாயிராத கோட்பாட்டின் கீழ்க்கூட இத்தொகையைப் பகிர்ந்து கொடுத்தால் தமிழ்நாட்டிற்கு 50 கோடி ரூபாய் அளவிற்குக் கூடுதல் நிதி வாயில்கள் கிடைத்திருக்கும். ஆகவேக் கடன் தவணைகளைத் தளர்த்திக் கொடுக்கும் வாயிலாக இவ்வளவில் கணிசமான உதவியை நாம் எதிர்பார்ப்பது நியாயமான நிலைமை தான். கடன் தவணைகளை மாற்றியமைப்பது குறித்து நாம் மத்திய அரசுக்கு விடுத்துள்ள வேண்டுகோள் அத்தொகைகளை எந்தெந்தத் துறைகளில் பயன்படுத்தினேமோ அந்தந்தத் துறைகளின் தன்மையை அடிப்படையாகக் கொண்டு தவணை முறையையும் தளர்த்த வேண்டுமென்பதுதான். இரண்டாவது, மூன்றாவது திட்டக் காலங்களில் நாம் பெற்றுக்கொண்ட கடன்களில் சில நீண்ட காலம் கழித்துப் பயனளிக்கும் பாசன, மின்சாரத் திட்டங்களுக்காகவே செலவழிக்கப்பட்டன. இக்கடன்கள் 10 ஆண்டுக் காலத்திற்குள் திருப்பிச் செலுத்தப்பட வேண்டியவை என்ற இப்போதுள்ள தவணை முறையை மாற்றி அவைகளை 20, 25 ஆண்டளவில் திருப்பி அளிப்பதற்கு ஒப்புதல் அளிக்குமாறு நாம் வேண்டியிருக்கிறோம்.

9. மத்திய அரசிடமிருந்து மாநிலங்களுக்குக் கிட்டும் நிதி வாயில்கள், திட்டத்திற்கு ஓரளவிற்கே நிதி உதவியளிக்கப் பயன்படுகின்றன என்பதை இதற்கு முன் இம் மன்றத்திலும், மேலவையிலும் நான் வற்புறுத்திச் சொல்லியிருக்கிறேன். மாநிலங்களுக்கு அளிக்கப்படும் நிதி வாயில்களில் கணிசமான பகுதி, அம் மாநிலங்கள் மத்திய அரசுக்குச் செலுத்த வேண்டிய கடன்களைத் திருப்பிச் செலுத்துவதற்கே பயன்படுகின்றன. இச் சிக்கலைத் தாற்காலிகமாக அணுகுவதற்குப் பதிலாக பற்பல மாநிலங்களின் கடன் நிலையை மறு ஆய்வு செய்து, சீரான அடிப்படையில்

அனைத்து மாநிலக் கடன் ஆணைக் குழு ஒன்றை நிறுவுதல்.

கடன் தவணைகளை மாற்றியமைக்கும் வழிவகை ஒன்றினை முடிவு செய்வதற்கு உயர் அதிகாரக் குழு தேவையென நான் கருத்துத் தெரிவித்திருந்தேன். மாநிலங்கள் மூலதனச் செலவுகளை ஏற்பதற்காகப் பொதுமக்களிடமிருந்தும், மத்திய அரசிடமிருந்தும் கடன்களைத் திரட்டுகின்றன. இக் கடன்களில் சிலவற்றை மத்திய அரசு, உலக வங்கியிடமிருந்து பெயரளவிலான வட்டி வீதங்களில் 40 முதல் 50 ஆண்டுத் தவணைக் காலங்களில் திருப்பிச் செலுத்தும் வசதிகளுடன் பெறப்பட்ட கடன்களைக் கொண்டு மீண்டும் கடன்களாக வழங்குகிறது. இக் கடன்கள் எந்த நடைமுறையின்படி அதிக வட்டி வீதத்திற்கும் குறைந்த கால அளவில் திருப்பிச் செலுத்தும் நிபந்தனைகளுக்கும் உட்பட்டு மாநிலங்களுக்கு மீண்டும் கடனாக அளிக்கப்படுகின்றனவோ அந்த நடைமுறை எவ்வாற்றானும் நியாயமான அடிப்படையில் செய்துகொண்ட ஏற்பாடாக அமையாது. மற்றும், இக் கடன்கள் எந்த நோக்கங்களுக்காகச் செலவழிக்கப்படுகின்றனவோ அந்த நோக்கங்களைப் பொறுத்து அவற்றைத் திருப்பிச் செலுத்தும் முறையை வகுப்பதும் இன்றியமையாததாகும். திட்டக் காலங்களில் உதாரணமாக, அடிப்படைத் தேவைகளின் அமைப்புகளுக்காகக் கடன்கள் வகைசெய்யப்பட்டிருந்தால், அக் கடன்களைக் குறுகிய கால அளவுகளுக்குள் திருப்பிச் செலுத்த வேண்டுமென்று வற்புறுத்துவது விவேகமான முறையல்ல. எனவே, கடன் வழங்கு முறைகளையும், திருப்பிச் செலுத்து முறைகளையும் சீரமைக்கும் நோக்கத்துடன் இச் சிக்கல் முழுவதையும் ஆய்வு செய்வதற்கென அனைத்து மாநிலக் கடன்கள் ஆணைக் குழு ஒன்றை நியமிக்க மத்திய அரசுக்கு ஏற்ற தருணம் இதுவேயென்று நான் மீண்டும் வற்புறுத்திக் கூறுவேன்.

தமிழ் நாட்டில் நான்காம் ஐந்தாண்டுத் திட்ட முதலீடுகள்.

10. நமது மாநிலத் திட்டத்தின் அளவைக் கருதிப் பார்க்கும்போது சில சிறப்புக் கூறுகளை நாம் உள்ளத்திற்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. மாநில, மத்திய, தனியார் துறை ஆகிய இம் மூன்று துறைகளுக்காக நாடு முழுமைக்குமான திட்டம் ஏறக்குறைய **24,000** கோடி ரூபாய் அளவில் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. மாநிலத்

திற்கே உரிய திட்டத்திற்காக நாம், திட்ட ஆணைக் குழுவைக் கேட்டுள்ள 624 கோடி ரூபாய் முதலீடு மாநிலத்தின் நேரடிப் பொறுப்பிலுள்ள திட்டங்களையே குறிக்கின்றது. சேலம் உருக்காலைத் திட்டத்தை மத்திய அரசுத் துறையில் சேர்க்கும்படி இந்திய அரசை நாம் வற்புறுத்தி வந்துள்ளோம். மற்றும், சேதுசமுத்திரத் திட்டம், நெய்வேலியில் இரண்டாவது சுரங்கம் வெட்டும் திட்டம், கல்பாக்கம் இரண்டாம் நிலையத் திட்டம் ஆகிய திட்டங்களை மத்திய திட்டத்தில் சேர்க்க வேண்டுமென நாம் கேட்டுள்ளோம். முப்பது கோடி ரூபாய் செலவிலான சேதுசமுத்திரத் திட்டத்தின் வாயிலாக, கரையோர நீராவிக் கப்பல்கள், இந்தியாவின் மேற்குக் கரையிலிருந்து கிழக்குக் கரைக்குப் பயணம் செய்யவேண்டிய தொலைவைக் குறிப்பாகக் குறைக்கக்கூடும் என்பதை இம் மன்றத்தினர் அறிவர். மற்றும் தூத்துக்குடி துறைமுகத்தை, நவீன வசதிகளுடன் கூடிய துறைமுகமாக்கும் பணிகள் விரைந்து செயல்பட வழி ஏற்படும். வளர்ச்சி குன்றிய ஒரு வட்டாரத்தில் மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கவும், புதிய வாழ்வு தழைத்தோங்கவும் இது வாய்ப்பளிக்கும். மிக முக்கியமான இந்தத் திட்டத்தின் பற்பல விவரங்கள் பற்றி நான் அதிகமாய் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டியதில்லை. நெய்வேலியில் இரண்டாவது சுரங்கம் வெட்டும் பணியைப் பொறுத்தவரையில், சுரங்கம் வெட்டும் பணி செயல்படுத்தப் படுவதற்கு நான்கு முதல் ஐந்து ஆண்டுகள் ஆகும் என்பதை நான் குறிப்பிட வேண்டும். நெய்வேலியில் தற்போது நிறுவப்பட்டுள்ள உற்பத்தித் திறன் அளவு 5·5 மில்லியன் டன் பழுப்பு நிலக்கரியாகும். தற்போதைய தேவைகளுக்குக் கூட இது போதவில்லை. எனவே, இரண்டாம் சுரங்கப் பணி உடனடியாகத் தொடங்கப்பட வேண்டுமென்பது மிக அவசியமானதாகும். கல்பாக்கத்தைப் பொறுத்தவரையில் இதன் உற்பத்தி அளவினை 400 மெகவாட்டுக்கு உயர்த்தினலொழிய, நான்காம் திட்டத்தின் இறுதியில் நமது

மாநிலம் கடும் மின்சாரப் பற்றுக்குறையை எதிர்நோக்க வேண்டிய நிலை ஏற்படும் என்பதை நான் திரும்பச் சொல்ல வேண்டியதில்லை.

சேலம் உருக் காலைத் திட்டம்.

11. கடந்த பத்தாண்டுகளாகவே சேலம் உருக் காலைத் திட்டத்தைத் தொடங்க அனுமதியளிக்குமாறு இந்திய அரசை வற்புறுத்தி வந்துள்ளோம். இந்த வேலைத் திட்டம் குறித்து ஒரு முடிவெடுக்கும்படி இன்னும் மத்திய அரசை நாம் கேட்டுக்கொண்டிருக்கும் நிலை வரலாற்றில் வேடிக்கை மிக்க நிகழ்ச்சியாகும். இத் திட்டத்தை வெளிநாட்டு வல்லுநர்கள் பலரும் இந்திய வல்லுநர்கள் பலரும் முழுமையாக ஆய்வு செய்து, இது தன்னிறைவான தென்றும் ஓர் ஏற்புடைய திட்டம் என்றும், சான்று கூறியுள்ளனர். இந்திய அரசு கேட்டுள்ள விரிவான திட்ட அறிக்கையும் கிடைத் துள்ளது. விரிவான தொடக்கப் பணிகள் முடிவுற்ற நிலையில், உருக்கு உற்பத்திக்குத் தயாராகவுள்ள திட்டம் ஏதேனும் இருக்குமானால், அது சேலம் உருக் காலைத் திட்டம்தான் என்பதில் எள்ளளவும் ஐயமில்லை. இத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்த இந்த அரசு மேற் கொண்டுள்ள சிறப்பான முயற்சிகளை இக் கணத்தில் எடுத்துக்கூற நான் விழைகின்றேன். மறைந்த மதிப்பிற் குரிய முதலமைச்சர் அண்ணா அவர்களின் காலத்தி லிருந்து, இந்திய அரசிடம் பல முறையீடுகள் தொடர்ந்து செய்யப்பட்டு வந்துள்ளன. இத் திட்டத்தின் பல்வேறு கூறுகள் குறித்து விவாதிக்க முன்னாள் மத்திய உருக்கு-கனரகப் பொறியியல் அமைச்சர் திரு பூணச்சா அவர் களும் சென்னைக்கு வந்தார். நமது முதலமைச்சரும் இது குறித்துப் பன்முறை தலைமையமைச்சருக்குத் தெரிவித்தார். சென்ற வாரங்கூட, புதுடில்லிக்குச் சென்றபோது, அங்கு நடத்திய உரையாடல்களில் இதுபற்றி வலியுறுத்திக் குறிப்பிட்டார். இவற்றின் விளைவாக, இத் திட்டம் குறித்து நடவடிக்கை மேற்கொள்ள இந்திய அரசு சாதகமான ஒரு முடிவை விரைவில் அறிவிக்கும் என்று நான் நம்புகின்றேன்.

மாநில நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் அளவு,

12. மாநில அரசுத் துறைத் திட்டத்தைப் பொறுத்த வரை, நமது நிலையை இந்திய அரசுக்கும் திட்ட ஆணைக் குழுவுக்கும் தெள்ளத்தெளிய எடுத்துக் கூறியுள்ளோம். 1966-ல் ஆலோசனையில் இருந்து வந்த நான்காம் திட்ட வரைவில்கூட தமிழ் நாட்டிற்கு 564 கோடி ரூபாயுள்ள ஒரு திட்டம் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. இன்று நாம் 1970-ல் உள்ளோம். திட்ட ஆணைக் குழு 1969—74-க்காக தமிழ் நாட்டுக்கென்று தனது வரைவுத் திட்டத்தில் தெரிவித்திருந்த 502 கோடி ரூபாய் திட்டத்தைக் கொண்டு நாம் ஆறுதல் அடைந்து விட முடியாது. எனவே, 575 கோடி ரூபாய் அளவுக்குக் குறைந்த அளவுத் திட்டம் ஒன்றை ஏற்கவேண்டுமென நாம் வற்புறுத்தியுள்ளோம். இது ஏற்கப்படாவிடின், மேற்கொண்டு தமிழ் நாட்டின் வளர்ச்சி மிகக் கடுமையாகப் பாதிக்கப்படும். முந்தைய நான்காவது திட்டத்திற்கென இம் மாநிலத்திற்கு அளிக்கப்பட்ட ரூ 250 கோடி மத்திய உதவி புதிய நான்காவது திட்டத்தில் ரூ 202 கோடியாகக் குறைக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை நான் ஈண்டுக் குறிப்பிட வேண்டியுள்ளது. புள்ளி விவர அடிப்படையைக் காரணமாகக் கொண்டே முன்பு வழங்கப்பட்ட மத்திய உதவியைக் குறைப்பது நியாயமற்றதாகுமென்று நாம் தலைமையமைச்சருக்கு எடுத்துக் கூறியுள்ளோம். காலப்போக்கில் நமது நிதிவாயில்களுக்கான தேவைகள் அதிகரித்து உள்ளன. எனவே, மத்திய உதவியை ரூ 250 கோடியிலிருந்து ரூ 202 கோடியாகக் குறைத்தது மிகவும் அநீதியான செயலென்பதை மீண்டும் வலியுறுத்திக் கூறவேண்டிய தேவையில்லை.

எய்திய முன்னேற்றமும் கருதியுள்ள வேலைத் திட்டங்களும் குறித்த ஆய்வு.

13. கடந்த மூன்றுண்டுகளில், நாம் எய்திய முன்னேற்றத்தையும், நடப்பு ஆண்டிலும், அடுத்த ஆண்டிலும் நாம் நிறைவேற்றக் கருதியுள்ள பணித் திட்டங்களையும் ஈண்டு விரிவாக எடுத்துக்கூற எண்ணுகின்றேன். வேளாண்மைத் துறையில் இம் மாநிலம், கடந்த இரண்டாண்டுகளாகக் கடும் வறட்சியை எதிர்நோக்க வேண்டி இருந்தது. இதன் விளைவாக, பற்பல பகுதிகளில் உற்பத்தி குறைந்ததோடு, வேலை வாய்ப்புக்களும்

குறைந்தன. தொடர்ந்து இரண்டாண்டுகளாக, இம் மாநிலத்தின் மழை அளவு இயல்பான அளவிற்கும் மிகக் குன்றி நின்றது. இம் மாநிலத்தின் இயல்பான மழை அளவு 920 மி.மீ. அளவு ஆகும். ஆனால் 1968-ல் பெய்த மழையின் அளவு 742 மி.மீட்டரேயாகும். பெய்யா வானம் 1969-ஆம் ஆண்டுத் தொடக்கத்திலும் பெயல் மறந்ததால் உழவுத் தொழிலைத் தொடங்குவதில் தொடர்ந்து இடையூறுகள் நேரிட்டன. 1969-ஆம் ஆண்டின் முற் பாதியிலும் மழை வள்ம் கரந்தது. 1970 ஜனவரித் திங்களில் ஆளுநர் அவர்கள் உரையில் சீர் கேடான பருவநிலைகள் காரணமாக எதிர்நோக்க வேண்டியிருந்த பெருத்த அறைகூவலைப் பற்றி ஏற் கெனவே குறிப்பிட்டிருந்தார். வறட்சியால் நேர்ந்த இடையூற்றினையும் மக்களுக்கு நலம் பயக்கும் வகையில் அதனை மாற்றும் வண்ணம் தொண்டாற்றக் கிடைத்த ஒரு வாய்ப்பாகக் கருதி இந்த அரசு துணிவுடனும் விழிப் புடனும் எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கைகள் அதன் மிகப் பெரிய சாதனைகளில் ஒன்ருகும். இக் கால அளவில் ஆடவர் பெண்டிர் உட்பட எட்டு லட்சம் பேருக்கு நாம் வேலை வாய்ப்பு அளித்தோம். 13,400 சிறு பாசனப் பணிகளில் சிறிய, பெரிய ஏரிகளிலும், கால்வாய்களிலும் தூர் அகற்றினேம். 5,500 சாலைப் பணிகளையும், 683 மண்வளப் பாதுகாப்புப் பணிகளையும் மேற் கொண்டோம். வறட்சித் துயர் தணிப்புத் திட்டங்கள் உச்ச நிலையை அடைந்த ஒரு சமயத்தில் நமது மாநிலம் முழுவதிலுமாக 40,600 பணிகள் நிறைவேற்றப்பட்டு வந்தன. வறட்சியால் தாக்குண்ட பகுதிகளில் குடிநீர் வழங்கல் திட்டங்களை விரைவுபடுத்த நாம் எடுத்துக் கொண்ட நடவடிக்கைகள் இன்னும் சிறப்பானவை யாகும். இவற்றின் விளைவாக, 5·88 கோடி ரூபாய் செலவில் 34,265 கிணறுகள் தோண்டப்பட்டன. கடந்த மாதம் ஆளுநர் பேருரையின் பேரிலான விவாதத் திற்குப் பதிலளிக்கையில் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் இந்த விவரங்களைக் குறித்து முழுமையாக எடுத்துக்கூறி யிருப்பதால் நான் மேலும் இவற்றைப்பற்றிக்

குறிப்பிடுவது தேவையில்லை எனக் கருதுகிறேன். இம் மாநிலத்தைத் தாக்கிய வறட்சி இந்த அரசின் நிர்வாக, அரசியல் துணிவிற்கும் விவேகத்திற்கும் ஓர் அறை கூவலாக எழுந்தது என்பதை மட்டும் நான் இங்குக் குறிப்பிடுவது தேவையென நினைக்கிறேன். இந்த அறை கூவலை நாம் வெற்றியுடன் சமாளித்தோம் என்பதையும் கூறிக்கொள்ள விழைகின்றேன். வறட்சி நிவாரணப் பணிகளுக்காக மத்திய அரசு இம் மாநில அரசுக்கு அளிக்க முன்வந்துள்ள உதவியைக் குறித்து ஒரு தப்பான கருத்தை அரசியல் நோக்கத்துடன் சில வட்டாரங்களில் சொல்லி வருகிறார்கள். இந்தக் கருத்தைத் திருத்துவது மிக அவசியமாக இருக்கிறது. நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் ஆளுநர் உரைமீது நடந்த விவாதத்திற்குப் பதில் அளிக்கையில் இதைக் குறிப்பிட்டார். மத்திய அரசின் வல்லுநர் குழு வறட்சி நிலைமைகளை ஆய்ந்தாராய்ந்த பிறகு கொடுத்த பரிந்துரைகளின்மீது கொடுக்கப்பட்டதுதான் நமக்குக் கிடைத்த உதவி. நம் மாநிலத்துக்காகத் தனிச் சலுகை காட்டப்பட்டுள்ளது என்றோ வடக்கேயுள்ள சில மாநிலங்களுக்குக் கொடுக்காமல் நமக்குக் கொடுக்கப்பட்டது என்றோ சொல்லப்படுவது நம் மாநிலத்துக்குக் கெடுதலாக அமையும் என்று சுட்டிக்காட்ட நான் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

14. இராமநாதபுரம், மதுரை, திருநெல்வேலி முதலிய மாநிலத்தின் சில பகுதிகளில் மழை பெய்யாது போனமை குறித்த சில அறிக்கைகளை இந்த நிலையில் குறிப்பிடுவது பொருத்தமானதாகும் என நான் கருதுகிறேன். வறட்சி நிலைமைகளைச் சமாளிக்கத் தேவையான நடவடிக்கைகளை அரசு மேற்கொள்ளும்.

15. அண்மை ஆண்டுகளில் வறட்சியின் காரணமாக வேளாண்மை உற்பத்தி பாதிக்கப்பட்டது, எனினும், கடந்த மூன்றுண்டுகளில் உணவு தானிய மொத்த உற்பத்தி 1966–67-ல் 57·9 லட்சம் டன்னாக இருந்ததற்கு மாறாக 1969–70-ல் 63 லட்சம் டன்னாக உயர்ந்துள்ளது. தற்போதைய அரசு செயல்படுத்திவரும் பசுமைப் வேளாண்மை.

புரட்சி வேளாண்மைத் துறையில் புதுமைத் தொழில் நுட்பங்களுக்கும் இம் மாநிலம் வழிவழியாகக் கையாண்டு வரும் வேளாண்மை முறைகளுக்குமிடையே ஓர் இணைப்பை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இத் திட்டம் மன நிறைவளிக்கிற வகையில் செயல்பட்டு வருவது மகிழ்ச்சிக்குரியதாகும். உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கு வதற்கான நமது முயற்சிகளின் முக்கிய அடிப்படையா யுள்ள மிகு பயன் தரும் பயிர் வகைகள் திட்டத்தின்கீழ் 1966–67-ல் 5·27 லட்சம் ஏக்கர் நிலங்கள் பயிரிடப் பட்டதற்கு மாருக, 1968–69-ல் ஏறத்தாழ 17·08 லட்சம் ஏக்கர் நிலங்கள் பயிரிடப்பட்டுள்ளன. நடப்பு ஆண்டில் சுமார் 24 லட்சம் ஏக்கர் நிலங்கள் இத் திட்டத்தின் கீழ் பயிரிடப்படுமென நாம் எதிர்பார்க்கிருேம். அடுத்த ஆண்டில் மிகு பயன் தரும் பயிர் வகைத் திட்டத்தின்கீழ், இம் மாநிலத்தில் நெற்பயிர் விளைவிக் கப்படும் பரப்பளவில் பாதியளவைக் கொணர இயலும் என எதிர்பார்க்கிருேம். ஐ.ஆர். 8-ன் கீழ் நடப்பு ஆண்டில் 7 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவைக் கொணர இயலும் என நம்புகின்ருேம். 1966–67-ல் எந்தப் பரப்பளவிலும் இவ்வகைப் பயிர் பயிரிடப்படவில்லை. சுவர்ணவாரி, குறுவைப் பருவங்களில் ஐ.ஆர்.-8, அதன் துணை வகைகள் ஆகியவற்றின்கீழ் பெரும் பரப்பளவுகளைக் கொண்டுவர இயலும் என்று நாம் எதிர்பார்க்கின்ருேம். 1970–71 வரவு-செலவுத் திட்டம் வேளாண்மைப் பகுதி மும்முரத் திட்டத்தை திருச்சி மாவட்டத்திற்கு நீட்டிக்க வகை செய்கிறது. நமது வேளாண்மைத் துறை, விதைகளைத் தரக்கட்டுப்பாடு செய்யும் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தி, விதைகளுக்குச் சான்றளிக்கும் திட்டத்தை இப்போது தொடங்கியுள்ளது. அடுத்த ஆண்டில் குடுமியாமலையிலும் சாக்கோட்டையிலும் விதை பக்குவப்படுத்தும் பிரிவுகள் நிறுவப்படும். மதுரையில் விதைப் பரிசோதனை ஆய்வுக்கூடம் ஒன்று துவக்கப்படும். பரமக்குடியிலும் திருச்சியிலும் மண்வளப் பரிசோதனை ஆய்வுக்கூடங்கள் 1970–71-ல் செயல்படத் தொடங்கும். நைட்ரஜன் உர வகைகளைப் பயன்படுத்தும் அளவு 1966–67-ல் 85,000 டன்னுக

இருந்ததற்கு மாறாக, 1969–70-ல் 1,33,000 டன் அளவிற்கு உயர்ந்துள்ளது. மிகு பயன்தரும் பயிர் வகைகள் திட்டத்தின் காரணமாகப் பூச்சிக்கொல்லிகள், மருந்து தெளிப்பான்கள் இவற்றைப் பயன்படுத்தும் அளவும் உயர்ந்துள்ளதென ஒப்புக்கொள்ளப்படுகிறது. 1966–67-ல் விமானம் மூலம் 28,000 ஏக்கர் நிலங்கள் மருந்து தெளிக்கப்பட்டதற்கு மாறாக, நடப்பு ஆண்டில் சுமார் 2 லட்சம் ஏக்கர் நிலங்களுக்கு விமானம் மூலம் மருந்து தெளிக்கப்படுமென்று நாம் எதிர்பார்க்கிறோம். 1970–71-ல் 10 லட்சம் ஏக்கர் நிலங்களுக்கு இம் முறையில் மருந்து தெளிக்க நாம் திட்டமிட்டுள்ளோம். உணவு தானிய உற்பத்தி குறித்துப் பெருமளவு நாம் வலியுறுத்தும் அதே நேரத்தில், இம் மாநிலத்தில் பல்வகைப் பயிர்கள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டாலொழிய தனியொருவரின் வேளாண்மை வருமானத்தைப் பெருக்குவதென்பது இயலாது. எனவே, இம் மாநிலத்தில் வாணிபப் பயிர் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காக, பல வேலைத் திட்டங்களை நாம் மேற்கொண்டுள்ளோம். பருத்தி விளைவின்கீழ் உள்ள பரப்பளவு 1966–67-ல் 7.73 லட்சம் ஏக்கராவிலிருந்து அடுத்த ஆண்டில் 9.5 லட்சம் ஏக்கராவாக உயரும் என்றும், கரும்புப் பயிரின்கீழ் உள்ள பரப்பளவு 1966–67-ல் 2.22 லட்சம் ஏக்கர் என்பதிலிருந்து, நடப்பு ஆண்டில் 2.51 லட்சம் ஏக்கராக உயரும் என்றும் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. ஆம்பலூர், பிரம்மபுரம் ஆகிய இடங்களில் இரண்டு கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலைகளை நிறுவ நாம் முடிவு செய்துள்ளோம் என்பதை இங்கு குறிப்பிடுவது பொருத்தமென நான் நினைக்கிறேன்.

கோவையில் வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகம்.

16. விஞ்ஞானத்தின் அடிப்படையில் வேளாண்மை நடத்துவதுதான் நம் உழவர் பெருமக்களின் வருமானத்தைப் பெருக்குவதற்குரிய வழியாகும். புதிய முறைகளை ஆராய்ச்சி செய்வதிலும் ஆராய்ச்சியின் வாயிலாகக் கிட்டியுள்ள தகவல்களைக் குடியானவர்களுக்குப் பரவலாகக் கிடைக்கச் செய்வதிலும் நமது வல்லுநர்கள் தங்கள் கவனத்தைச் செலுத்த வேண்டும்.

ஆராய்ச்சியும் ஆராய்ச்சியின் பலன்களை விரிவாக்குவதும் வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழக மொன்றை நிறுவுவதால் தான் நன்கு முன்னேற முடியும் என்று அரசு கருதுகிறது. ஆகவே வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகம் ஒன்றைக் கோவையில் நிறுவுவதற்கு இம் மதிப்பீடுகளில் அடையாளத் தொகை ஒதுக்கியுள்ளோம்.

மலைத் தோட்ட மேம்பாட்டுக் கழகம். 17. அரசின் மற்றொரு முக்கியமான முடிவு, மலைத் தோட்ட மேம்பாட்டுக் கழகமொன்றை நிறுவுவதாகும். இக் கழகம் 10 கோடி ரூபாய் மூலதனத்துடன், கூடலூரில் உள்ள நிலங்களை மேம்படுத்தி இலங்கை அகதிகளுக்கு மறுவாழ்வு அளிக்க உதவி செய்யும். இக் கழகம் பற்றிய விவரங்கள் தயாரிக்கப்பட்டு வருகின்றன. அடையாள நிதி ஒதுக்கம் மூலம் இதற்குச் சட்டமன்ற ஒப்புதலை நாம் வேண்டியுள்ளோம்.

வேளாண்மைக் கடன் உதவி. 18. வேளாண்மைக்குப் போதிய நிதி உதவி கிடைக்காதது நமது வேளாண்மைப் பண்ணைகளைப் புதுப்பிப்பதில் இருந்த இடையூறுகளில் ஒன்றாகும். நாம் ஆட்சிப் பொறுப்பை மேற்கொள்ளுகிறவரை மாநில அரசிடம் உள்ள குறைந்த நிதிவாயில்களைக் கொண்டு நிலைமையைச் சரிக்கட்டுவதிலேயே நாட்டம் செலுத்தப் பட்டது. நமது வேளாண்மைப் பெருமக்களின் தேவைகளுக்காக நிறுவனக்கடன் உதவியைப் பெறுவதற்கான பல ஏற்பாடுகளை நாங்கள் செய்துள்ளோம். கூட்டுறவுக் கடன் துறையில் மட்டும் 1966—67-ல் குறுகிய காலக் கடனுகவும் நடுத்தரக் காலக் கடனுகவும் வழங்கப்பட்ட 31·44 கோடி ரூபாய் கடன் தொகை, 1968—69-ல் 44·12 கோடி ரூபாய்க்கு உயர்ந்தது. நடப்பு ஆண்டில் அது 62·50 கோடி ரூபாயாக மேலும் உயருமென எதிர் பார்க்கப்படுகிறது. அரசின் அயரா முயற்சியால் இந்த ஆண்டு நிலவள வங்கிகளின் எண்ணிக்கை 105-லிருந்து 166 ஆக உயர்ந்துள்ளது. 1966—67-ல் வழங்கியுள்ள நீண்டகாலக் கடன்கள் 4·27 கோடி ரூபாயிலிருந்து 1968—69-ல் 14·67 கோடி ரூபாய்க்கு உயர்ந்துள்ளது. 1970—71-ல் இது ரூபாய் 16 கோடிக்கும் அதிகமான அளவுக்கு மேலும் உயருமென எதிர் பார்க்கப்படுகிறது. இவற்றிற்குமேல், வேளாண்மைக்

கடன் உதவித் துறையில் வணிக வங்கிகளும் பங்கேற்கும் படிச் செய்யப்பட்டுள்ளது. நடப்பு ஆண்டில் இம் மாநிலத்தின் பற்பல மாவட்டங்களில் மேற்கொள்ளப் பட்ட சோதனை நடவடிக்கையின் காரணமாக, மாநில அரசு அளிக்கும் உத்தரவாதப்படி இவ்வங்கிகள் உழவர் களுக்கு ஏறக்குறைய 80 லட்சம் ரூபாய் அளவுக்குக் கடன் வழங்க முன்வந்துள்ளன. நாங்கள் பயன் படுத்திக்கொண்டுள்ள மூன்ருவது வகை நிறுவனக் கடன் உதவி, வேளாண்மை சார்ந்த தொழில்கள் கழகத்தின் மூலம் அளிக்கப்படுபவையாகும். இக் கழகத்தின் வாயி லாக விசையேற்றங்களையும் டிராக்டர்களையும் தவணைக் கொள்முதல் திட்டப்படி வாங்குவதற்கு 1968--69-ல் 121 லட்சம் ரூபாய் அளவுக்கும், நடப்பு ஆண்டில் 127 லட்சம் ரூபாய் அளவுக்கும் நாங்கள் கடன் வழங்கி யுள்ளோம். 1966—67-ல் 209 டிராக்டர்கள் வழங்கப் பட்டதற்கு மாருக, கடந்த மூன்ருண்டுகளில் இம் மாநில முன்னேற்ற நோக்குள்ள உழவர் பெருமக்களுக்கு 1,368 டிராக்டர்களை நாங்கள் வழங்கியுள்ளோம். கிராமங் களில், முந்தைய மூன்று திட்டக் கால அளவுகளில், அதாவது 15 ஆண்டுகளில், 2·9 லட்சம் விசை யேற்றங்களுக்கு மின் இணைப்பு வழங்கப்பட்டது. ஆனுல் கடந்த மூன்று ஆண்டுகளில் மட்டுமே கிராமங்களில் மின் இணைப்பு வழங்கப்பட்ட விசையேற்றங்களின் மொத்த எண்ணிக்கை 1·7 லட்சம் ஆகும். மற்றும் மொத்தம் 72 கோடி ரூபாய் செலவில் 25,500 கிணறு கள், 13,200 குழாய்க் கிணறுகள், 15,000 வடிமுனைக் குழாய்க் கிணறுகள் ஆகியவற்றைத் தோண்டுவதற்கும், 34,600 விசையேற்றங்களை நிறுவுவதற்கும், 3,000 டிராக்டர்களை வழங்குவதற்குமான திட்டத்தைப் பற்றி இங்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இவற்றுக்காக நாங்கள் தயாரித்துள்ள திட்ட அறிக்கையை வேளாண்மை மறுகடன் உதவிக் கழகம் ஆய்வு செய்து வருகிறது. இத் திட்டத்திஞல் இம் மாநிலத்தின் உணவு தானிய மொத்த உற்பத்தி 3·89 லட்சம் டன் அளவுக்கும், ரொக்கப் பயிர்களின் (Cash Crop) மொத்த உற்பத்தி 2·58 லட்சம் டன் அளவிற்கும் உயரு மென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இத் திட்டத்திற்காக

வேளாண்மை மறுகடன் உதவிக் கழகம் தனது இசைவை விரைந்து அளிக்குமென நாங்கள் நம்புகிறோம். நிலவள வங்கிகள் இதற்காக வெளியிடவிருக்கும் கடன் ஈட்டு ஆவணங்களுக்குத் தேவையான அளவுக்கு மாநில அரசு நிதி அளிக்க வகை செய்யும்.

உணவுக் கொள்கை.

19. 1967 மார்ச்சு மாதம் நாங்கள் பதவியேற்ற காலத்தில் இம் மாநிலத்தை எதிர்நோக்கியிருந்த கடுமை மிக்க உணவு நிலையைப்பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அறிவர். அரசின் கைவசமிருந்த இருப்புகள் குறைந்து குறிப்பாக சென்னை மாநகரில் பொதுப் பங்கீட்டுமுறை பெரும்பாலும் அறவே செயலற்றுப் போய்விட்டது. மாநகரில் அப்பொழுது ஒருசில நாட்களுக்குப் போதுமான அளவே அரிசி இருப்பு இருந்தது. அப்போது நிலவிய சூழல்களைக் கருதி, கட்டுப்பாடுகளைத் தொடர்ந்து நீடிக்கவும் இம் மாநிலத்தில் திறமையான பொதுப்பங்கீட்டு முறையை உருவாக்கவும் நாங்கள் முடிவு செய்தோம். கடந்த 3 ஆண்டுகளில் 24 லட்சம் டன் அரிசிக்குமேல் எங்களால் கொள்முதல் செய்ய முடிந்தது. அவ்வாறு கொள்முதல் செய்த இருப்புக் களைக் கொண்டு, சென்னை மாநகரிலும், கோவையிலும் செயல்படுத்தப்பட்ட படி அரிசித் திட்டத்தின் தேவைகளுக்காக மட்டுமன்றி, மரபிலாப் பங்கீட்டு முறையின் (Informal Rationing) கீழ் அடங்கும் பற்பல பகுதிகளுக்கும் நாங்கள் உணவு தானியங்களைத் திறம்பட வழங்க முடிந்தது. ஆனால், நாங்கள் பதவியேற்ற காலத்திலேயே கட்டுப்பாடுகள் இனிமேல் தேவையில்லையென்று எங்களுக்குத் தெளிவாகத் தோன்றிய உடனே அவற்றை நீக்குவதற்குத் தயங்கமாட்டோம் என்பதையும் தெரிவித்திருந்தோம். இதற்கிணங்க கட்டுப்பாடுகளைத் தளர்த்த வேண்டுமென்கிற துணிவான முடிவைக் கடந்த திங்களில் எங்களால் எடுக்க முடிந்தது. அதே சமயத்தில் சமுதாயத்தின் எளிய பிரிவினருக்கு ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி அளிக்கும் சீர் நல்கும் திட்டத்தையும் நாங்கள் தொடர்ந்து நீடித்துள்ளோம். உணவு உற்பத்தி முனையில் நாம் ஆற்றியுள்ள சாதனையின் காரணமாகவே கட்டுப்பாடுகளை நீக்க முடிந்தது என்பதை நாம் உணர வேண்டும்.

20. கால்நடை வளர்ப்புத் துறையில் நடப்பு ஆண்டு வரை வெவ்வேறு செயற்கூறுகளுக்குத் தனித் தனி அதிகாரிகள் இருந்து வந்தார்கள். வட்டார அடிப்படையில் இல்லாமல் செயல் கூறுகளடிப்படையில் இத்துறை இயங்கி வந்தது. இந்த முறையை மாற்றியமைத்து வட்டார வாரியாக, பல பிரிவுகளையும் சீரமைத்து ஒரு புதிய ஏற்பாட்டை அரசு செய்துள்ளது. இவ்வேற்பாட்டின்படி கால்நடை வளர்ப்புத் துறையின் பற்பல பிரிவுகளிலும் அதன் பணிகளிலும் மேலும் அதிக அளவுக்கு அதிகாரங்களைப் பரவலாக்கவும் ஒழுங்கை ஏற்படுத்தும் பொருட்டும் இத்துறை இவ்வாறு சீரமைக்கப் பட்டுள்ளது. இதன் பயனுக, கால் நடை மருத்துவப் பணிகளின் பலன்கள் மேலும் சீரான வகையில் அனைத்துக் கிராமங்களுக்கும் கிட்டும் வகையில் விரிவாக்கப்பட்டுள்ளன. சிக்கனமாக, பொருளாதார முறையில் உருப்பெறமுடியாத கால்நடைப் பிரிவுகளை மூடவும் எஞ்சிய பிரிவுகள் சிக்கனமாகச் செயலாற்றுவதற்கான எளிய நடைமுறைகளை வகுக்கவும் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. இவ்வளர்ச்சித் திட்டங்களும் கால்நடைக் கல்வித் துறைக்கென்றே ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள துறைத் தலைவர் ஒருவரின் மேற்பார்வையில் செயல்படும் வகையில் தனித் துறை ஒன்று ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளமையும் கால் நடை பற்றிய கல்வி, ஆராய்ச்சி, வளர்ச்சி ஆகியவை வருங்காலத்தில் இத்துறை மேனிலையும் மேம்பாடும் அடைவதற்கான நல்ல அறிகுறிகளாகும். கால் நடை வளர்ப்புத் துறை.

21. பாற்பண்ணைத் திட்ட மேம்பாட்டைப் பொறுத்தவரையில், சென்னைப் பாற்பண்ணை—பால் வழங்கு திட்டம் செவ்விய முறையில் தொடர்ந்து பணியாற்றி வருகிறது என்பதை ஈண்டு நான் குறிப்பிட விழைகிறேன். சென்னை மாநகரில் பால் பெருக்கத்திற்கும் அதனை வழங்குவதற்கும் உள்ள தேவையை ஈடு செய்யும் பொருட்டு தென் சென்னையில், கிண்டியின் அருகே, இரண்டாவது பால் பண்ணை ஒன்றை நிறுவ நாம் நடவடிக்கை எடுத்துள்ளோம். பால் பாற்பண்ணைத் திட்டம்.

மிகுதியாகக் கிடைக்கும் காலத்தில் உபரிப் பாலை, பொடியாக மாற்றுவதற்காக மதுரையில் பாற்பொடித் தொழிற்சாலை ஒன்றை நிறுவவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. ஆயினும், கிராமங்களிலிருந்து கிடைக்கும் பாலை வைத்துக்கொண்டு சென்னை மாநகரின் தேவைகள் முழுவதையும் ஈடுசெய்ய இயலாது. எனவே, பால்பண்ணை மேம்பாட்டுத் தேசிய வாரியத்தைக் கலந்து ஆலோசித்து சென்னையிலும், சென்னை மாநகரைச் சுற்றிலும் பால் விற்பனையையும் பால்பண்ணை மேம்பாட்டையும் ஊக்குவிக்க வகை செய்யும் திட்டம் ஒன்றை வகுக்க மாநில அரசு திட்டமிட்டுள்ளது. உலக உணவுத் திட்டத்தின் மூலமாக பல்வேறு நாடுகள் நம் நாட்டிற்கு நன்கொடையாக வழங்கவிருக்கும் ஆடை எடுக்கப்பட்ட பாற்பொடியும். தூய வெண்ணெயும் (butter oil) சென்னை மாநகர மக்களுக்கு வழங்கப்படும். இதிலிருந்து தயாரிக்கப்படும் பால், சென்னை பாற் பண்ணைத் திட்டங்கள் மூலம் வழங்கப்படும். பாற்பொடி விற்பனையிலிருந்து கிடைக்கும் தொகையைக் கொண்டு சுழல் நிதி ஒன்று அமைக்கப்பட்டு, அதில் நமக்கு ஒரு பங்கு கிடைக்கும். இம் மாநிலத்தின் பால் வளத்தைப் பெருக்கும் நோக்குடன், மாநிலத்தில் உள்ள கால்நடைகளின் தரத்தை மேம்படுத்துவதற்காக இந்த நிதி பயன்படுத்தப்படும்.

னளம். 22. மீனளத் திட்டங்களின்கீழ் நாம் இது வரையில் கடந்த மூன்று ஆண்டுகளில் மாநிலம் முழுவதிலும் 382 விசைப் படகுகளை வழங்கியுள்ளோம். வேளாண்மை மறுகடன் உதவிக் கழகத்திடமிருந்து நிதி உதவிபெற்று மீனவர் கூட்டுறவுக் கூட்டமைப்பின் வாயிலாக 275 விசைப் படகுகளை வழங்கவும் நாம் கருதியுள்ளோம். விசைப்படகுகளை வழங்கும் திட்டத்தைப் பெருமளவில் நாம் செயல்படுத்தி வருவதால் படகுகளைக் கரை சேர்ப்பதற்கான வசதிகளையும், படகுகளை நிறுத்தி வைப்பதற்கான வசதிகளையும் நாம் மேம்பாடு செய்யவேண்டியுள்ளது. இந்தக் கருத்துடன் ராயபுரத்திலும், தூத்துக்குடியிலும் மீன்பிடித் துறைமுகங்களைக் கட்டு

வதற்கான பணி இப்போது விரைவாக நடந்துவருகிறது. இவ்விரு திட்டங்களும் 1971–72-க்குள் முடிவடையக் கூடும்.

23. இம் மாநிலத்தின் பாசனத் திட்டங்கள் செம்மையாக மறு ஆய்வு செய்யப்பட்டுள்ளன. தற்போதைய பாசன ஏற்பாடுகளில் கிட்டும் நீர் வசதியைப் பெரும்பாலான உழவர் பெருமக்களுக்குக் கிடைக்கச் செய்யும் வகையில் அந்த ஏற்பாடுகளைப் புதுப்பிக்கும் பணிகளுக்கு மிகச் சிறப்பான இடம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டத்தில் காவிரி கழிமுகத்தில் உள்ள கால்வாய்களையும், வடிகால்களையும் மேம்பாடு செய்யும் பணி முதலிடம் பெறுகின்றது. நாற்பத்தைந்து கோடி ரூபாய் செலவில் ஒரு திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டு உலக வங்கி அனுப்பிய சிறப்புக் குழு ஒன்றினால் ஆய்வு செய்யப்பட்டுள்ளது. இதற்கு விரைவில் இசைவு அளிக்கப்படுமென நாம் நம்புகிறோம். பழைய காவிரி கழிமுகப் பகுதியில் பாசன ஏற்பாடுகள் மிகத் தொன்மையானவை என்பதை இம் மன்றத்தினர் உணர்வர். கால்வாய்களுக்குக் காரை பூசுதல், மதகுகளையும், பொறி மதகுகளையும் கட்டுதல், குழாய்க் கிணறுகள், வடிமுனைக் குழாய்க் கிணறுகளின் வாயிலாக நில அடிமட்ட நீர் வளங்களை முற்றிலும் பயன்படுத்துதல் போன்ற திட்டங்கள் நாம் தயாரித்துள்ள திட்ட அறிக்கையில் இடம் பெற்றுள்ளன. கழனிகளில் வடிகால் வசதிகளை அறிவியல் முறையில் வகுத்து உழவர் பெருமக்களுக்கு உதவி அளிக்கக் கருதப்பட்டுள்ளது. தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் உள்ள கழனிகள் அவ்வப்போது வெள்ளப் பெருக்கினால் சேதமடையாமல் இருக்க புதிய வெள்ளத் தடுப்பு முறைகள் பின்பற்றப்படும். இத் திட்டத்தின்கீழ் கல்லணைக்கும் கீழணைக்கும் செய்யப்படவேண்டிய மிகத் தேவையான மேம்பாட்டுப் பணிகளையும் மேற்கொள்ளும் கருத்துள்ளது. பண்ணைகளையும் முக்கிய அங்காடி நிலையங்களையும் இணைக்கும் சாலைகளையும் பாலங்களையும் அமைக்கவும் புதுமுறைச் சேமிப்புக் கிடங்குகளைக் கட்டவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இம் மேம்பாட்டுப் பணிகளுடன் தஞ்சை பாசனம்.

மாவட்ட உழவர் பெருமக்களுக்குக் கடன் வசதிகள் போதிய அளவிற்கு உயர்த்தப்படுமென்றும் எதிர் பார்க்கப்படுகின்றது. கடைகோடிப் பகுதிகளில் வடிகால் வசதிகளை மேம்பாடு செய்வதனால் அப்பகுதி யில் நெல் விளைச்சலும் வாணிகப் பயிர் அறுவடையும் பெருகும் என எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. இருபோகம் விளைவிக்கும் பரப்பளவைக் கணிசமான அளவில் பெருக்கும் வண்ணம் தற்போதுள்ள நீர் வசதியை இயன்ற அளவு மேலும் திறம்படப் பயன்படுத்துவது தான் இத் திட்டத்தின் தலையாய நோக்கமாகும்.

24. பரம்பிக்குளம்—ஆழியாறு போன்ற திட்டங் களில் பெரும் பாசன வளத்தை முழுமையாகப் பயன் படுத்துவதும் முக்கியமான தேவையாகும். நாங்கள் பதவி ஏற்ற பின்னர் இது குறித்து நமது அண்டை மாநில மான கேரள மாநிலத்துடன் இசைவான திட்டம் ஒன்றை வகுக்கும் முயற்சியைப் புதுப்பித்து உரமூட்டி யுள்ளோம். கேரள, தமிழ் நாடு முதலமைச்சர்கள் இருவரும் சந்தித்து ஓர் ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டார் கள் என்பதை இம் மன்றம் அறியும். இதற்கான விவரங்கள் அலுவலர்களால் இப்போது தயாரிக்கப்பட்டு வருகின்றன. இதன்மீது விரைவில் இறுதியான, நட்புச் சூழ்நிலையிலான ஒரு ஏற்பாடு உருவாகுமென நான் எதிர்பார்க்கிறேன். அடுத்த ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் நமது மாநிலப் பெரும் பாசனத் திட்டங் களுக்காக ஏறத்தாழ ஐந்து கோடி ரூபாய் நாம் ஒதுக்கி யுள்ளோம். இதில் 2·7 கோடி ரூபாய் பரம்பிக்குளம்— ஆழியாறு திட்டத்துக்கு உரியதாகும். சித்தார்- பட்டணங்கால் (Chittar-Pattanamkal) திட்டம், மணிமுத்தா நதித் திட்டம் ஆகிய இவ்விரு முக்கிய திட்டங்களும் அடுத்த ஆண்டில் நிறைவேறுமென எதிர் பார்க்கப்படுகின்றது. இவை தவிர, நான்காம் திட்டத்தில் நாம் சேர்த்துள்ள புதிய பாசனத் திட்டங் களைத் தொடங்கிவைக்கும் வகையில் 50 லட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் ஒதுக்கியுள்ளோம்.

25. மின்சாரத் திட்டங்களின் வளர்ச்சியைக் காண் போமாயின், கடந்த இரு ஆண்டுகளில் 6,705 கிராமங் களுக்கு மின் வசதி அளித்துள்ளோம். 1970 மார்ச் திங்களுக்குள் மேலும் 4,160 கிராமங்களுக்கு மின்வசதி அளிக்க முடியுமென எதிர்பார்க்கிறோம். 1967—68-ஆம் ஆண்டின் தொடக்கத்தில் 25,022 கிராமங்களுக்கு மட்டுமே மின்வசதி அளிக்கப்பட்டிருந்ததற்கு மாறாக, 1970—71 இறுதிக்குள் 42,387 கிராமங்களுக்கும் சிற்றூர் களுக்கும் மின்வசதி அளித்துவிடுவோம். இம் மாநிலத் திலுள்ள அனைத்துக் கிராமங்களுக்கும், சிற்றூர்களுக்கும் இயன்றவரை குறுகிய கால அளவிற்குள் மின்வசதியை ஏற்படுத்த நாம் திட்டமிட்டு வருகிறோம். நம்முடைய இந்த முடிவு 1970—71 வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடு களில் கிராம மின்வசதித் திட்டத்திற்காகப் பெருமளவில் 21·5 கோடி ரூபாய்க்கு முதலீடு செய்திருப்பதன் வாயிலாக எதிரொளிக்கின்றது. ஆனால், 1966—67-ஆம் ஆண்டில் இத் திட்டங்களுக்காக நமது செலவினம் 8·26 கோடி ரூபாய் அளவிலேயே நின்றது என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. நடப்பு ஆண்டில் 5,857 கிராமங்களில் தெரு மின் விளக்கு வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்படும். அடுத்த ஆண்டில் 8,514 கிராமங்களில் இத்தகைய வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. மாநிலம் முழுவதற்கும் மின்சாரம் வழங்குவது எவ்வாறு முக்கியமானதோ அவ்வாறே நமது மின் இணைப்பில் போதிய மின் உற்பத்தித் திறனை அமைப்பதும் முக்கியமானதாகும். நெய்வேலி உட்பட தற்போது நிறுவியுள்ள நமது மின் உற்பத்தித் திறன் 1570 மெ. வா. ஆகும். நடப்பு ஆண்டின் இறுதிக்குள் இதை 1720 மெ. வா. ஆக உயர்த்தவும், 1970—71 இறுதிக்குள் 2295 மெ. வா. ஆக உயர்த்தவும் நாம் எதிர் பார்க்கிறோம். நடப்பு ஆண்டில் ஆழியாறு மின்நிலையம் (60 மெ. வா.) சென்னை மின்நிலைய விரிவு நான்காம் நிலை (30 மெ. வா.). எண்ணூர் (60 மெ. வா.) ஆகிய இந்த மின்சார உற்பத்தித் திட்டங்களின் மூலம் நமது மின் இணைப்பில் கூடுதல் உற்பத்தித் திறன் சேர்க்கப் பட்டுள்ளது. 1970—71-ல் சோலையாறு முதல் மின் மின்சக்தித் திட்டங்கள்.

4

நிலையம் (70 மெ. வா.), சோலையாறு இரண்டாம் மின் நிலையம் (25 மெ. வா.), கோதையாறு முதல் மின் நிலையம் (60 மெ. வா.), கோதையாறு இரண்டாம் மின் நிலையம் (40 மெ. வா.), நெய்வேலி (100 மெ. வா.) எண்ணூர் (280 மெ. வா.) ஆகிய திட்டங்களின் வாயிலாகக் கூடுதல் உற்பத்தித் திறன் கிட்டும்.

தொழில் வளர்ச்சி.

26. கடந்த மூன்றாண்டுகளில் இந்தியப் பொருளாதாரத்தில் நிலவிவந்த பொது மந்த நிலை காரணமாக இந்நாடு முழுவதிலும் உள்ள தொழில் முனைவர்கள் புதிய தொழில்களைத் தொடங்கப் பெரிதும் விருப்பமில்லாமல் இருந்தனர். எனினும், இம் மாநிலத்தில் உள்ள ஆர்வமுள்ள தொழில் முனைவர்கள் பலரைப் புதிய திட்டங்களைத் தொடங்கும் வண்ணம் நம்மால் ஊக்கப்படுத்த முடிந்தது. இம் மாநிலத்திலுள்ள தொழிற்சாலைகளின் எண்ணிக்கையும் 1966 இறுதியில் 6,993–ஆக இருந்ததற்கு மாறாக 1968 இறுதியில் 7,394–ஆக அதிகரித்துள்ளது. தூத்துக்குடியில் 52 கோடி ரூபாய் செலவில் கூட்டுத்துறை (Joint Sector) உரத்திட்டம் ஒன்றிற்கான பணிகளைத் தொடங்கியுள்ளோம். நாக்பால் பெட்ரோ கெமிக்கல் ரிஃபைனிங் லிமிடெட் (Nagpal Petro–Chemical Refining Project) என்கிற 5 கோடி ரூபாய் அளவிலான மற்றொரு திட்டம் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த நிறுவனம் நடப்பு ஆண்டில் உற்பத்தியைத் தொடங்கியுள்ள சென்னை எண்ணெய்த் தூய்மைத் தொழிற்சாலையின் (Madras Oil Refineries) பொருள்களைப் பயன் படுத்தும். சென்னை உரத் தொழிற்சாலை மீதான பணிகள் விரைந்து நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன. தனியார் துறையில் பிளாஸ்டிக் பொருள்கள், ரெசின்கள், ரசாயனப் பொருள்கள் இவற்றை உற்பத்தி செய்வதற்கான புதிய திட்டப்பணி ஒன்று தூத்துக்குடியில் நிறுவப்பட்டு வருகிறது.

27. இவை தவிர சென்னையில் பெட்ரோ–கெமிக்கல் பல்வகைப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்யும் தொழிற்சாலை ஒன்றை நிறுவ இயலுமா என்பதைப்

பற்றியும் அரசு ஆய்வு அறிக்கை ஒன்றைத் தயாரித்துள்ளது. இத் திட்டம் இயன்ற விரைவில் நிறைவேற்றப்படுவதற்கு உறுதி அளிக்கும் வகையில் இந்திய அரசுடன் நாம் விவாதங்களை மேற்கொண்டுள்ளோம். ஏராளமான படித்த ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் இதனால் வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கும். இத் திட்டத்தை விரைவாக மேற்கொள்ள வேண்டிய அவசியம் பற்றி நாம் இந்திய அரசிடம் வற்புறுத்தியுள்ளோம். இத் திட்டத்திற்கு ரூ 90 கோடி முதல் ரூ 100 கோடி வரையில் முதலீடு செய்ய வேண்டியிருக்கும். இது குறித்து இறுதியான முடிவு எடுக்கும் வரையில் நைலான் தொழிற்சாலை, ரப்பர் வட்டைச் சரடு (Tyre cord plant) தொழிற்சாலை, கார்பன்-பிளாக் என்று சொல்லப்படும் ரசாயனப்பொருள் தயாரிப்பதற்கான தொழிற்சாலை போன்ற நடுத்தரத் தொழிற் பிரிவுகளை பெட்ரோ-கெமிக்கல் தொழிலில் தொடங்குவதற்கு இந்திய அரசு அதிகார மளிக்குமென நாம் நம்புகிறோம்.

28. சேலம் உருக்காலைத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தும் வகையில் முதல் நிலைப் பணியாக, கஞ்சமலையில் முதல் சுரங்கத்தை வெட்டும் பணியை தமிழ்நாடு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகம் மேற்கொள்ளும். இக் கழகம் அரக்கோணத்தில் கன்காஸ்ட் தொழிற்சாலையையும் (Concast plant), ஆலங்குளத்தில் சிமிட்டித் தொழிற்சாலையையும் நிறுவி வருகிறது. மற்றும் இக் கழகம் இயந்திரக் கருவிகள் தொழிற்சாலை, துணுக்கு இரும்புத் தொழிற்சாலை (Sponge iron plant), சோடியம் ஹைட்ரோ சல்பேட், சோடா காரம் உற்பத்தி செய்வதற்கான தொழிற்சாலை, அம்மோனியம் குளோரைடு தொழிற்சாலை ஆகியவற்றை நிறுவுவதற்கான செயற்குறிப்புகளை விரைந்து மேற்கொண்டு வருகிறது.

29. பல்வேறு அடிப்படைத் தொழில்களை நிறுவுவதற்கு இசைவளிக்குமாறு இந்திய அரசினை நாம் வலியுறுத்தி வந்துள்ளோம். இவற்றில், கூட்டுத்துறையில் தொடங்கப்படவிருக்கிற துருப்பிடிக்காத உருக்கு உற்பத்தித் தொழிற்சாலை, அரக்கோணத்தில் தொடங்

கப்படவிருக்கிற விளிம்பற்ற உருக்குக் குழாய்கள் உற்பத்தித் தொழிற்சாலை, பிலிப்ஸ் நிறுவனத்தின் உடனுழைப்புடன் மின் கருவிகள் உற்பத்தித் திட்டம் ஆகியவை அடங்கும். இத்தொழிற் திட்டங்களைத் தொடங்குவது குறித்து இந்திய அரசு விரைவாகத் தனது முடிவை அறிவிக்குமென நம்புகிறோம்.

30. அம்பத்தூர்-கிண்டி தொழிற்பேட்டையில் உள்ள தொழிற் பிரிவுகளின் எண்ணிக்கையைப் பெருக்குவதற்கும் 1970–71 வரவு-செலவுத் திட்டம் வகை செய்கிறது. சரிகை உற்பத்தி செய்வதற்காகக் காஞ்சீபுரத்தில் தொழிற்சாலை ஒன்றை ரூ 25 லட்சம் செலவில் நிறுவத் திட்டமிட்டுள்ளோம். மாநிலத் துறையில் நிறுவப்படவிருக்கும் தொழில்களுள் இது முக்கியமான ஒன்றாகும். கைத்தறித் துறையைப் பொறுத்தவரையில், கைத்தறித்துணி விற்பனைக்குக் கழிவுத் தொகை வழங்கும் திட்டத்தின் வாயிலாக அத்துறைக்கு அரசு தொடர்ந்து உதவியளித்துவரும். 1970–71-ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் இதற்கென 90 லட்சம் ரூபாய் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

பஞ்சாலைத் தொழில்.

31. நான் இதற்கு முன்னர் குறிப்பிட்டிருந்ததைப் போல 1966 முதல் 1968 வரையுள்ள ஆண்டுகளில் இந்தியப் பொருளாதாரம் மிகக் கடுமையான மந்த நிலையைக் காணநேரிட்டது. தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் பஞ்சாலைகள் மூடப்பட்டது இதன் உடனடி விளைவாகும். முக்கியமாக வடபுல மாநிலங்களில் தான் நம்முடைய நூல் விற்கப்படுகின்றது. இங்கு நம் நூலுக்கான தேவை பெரிதும் குறைந்ததே மேற்குறிப்பிட்ட ஆலைகள் மூடப்பட்டதற்குக் காரணமாகும். மூடப்பட்ட பஞ்சாலைகளை மீண்டும் திறப்பதற்கு மாநில அரசு தொடர்ச்சியாகப் பல ஏற்பாடுகளை மேற்கொண்டது. நொடித்த பல ஆலைகள் மீண்டும் திறக்கப்படுவதற்கு உதவி அளிக்கும் வகையில் 222 லட்சம் அளவிற்கு நாம் உத்தரவாதங்கள் அளித்துள்ளோம். இதற்கு முன் நூல் துணிகள்மீது விதிக்கப்பட்டுவந்த உயரிய ஆயத் தீர்வைகளைத் தளர்த்தும்படி இந்திய அரசின் நிதி

அமைச்சகத்தை வற்புறுத்தி இதில் நாம் வெற்றி கண்டோம். நம்மைப் பொறுத்தவரையில், நூலின் மீதான விற்பனை வரியில் 50 சத வீதத் தொகையை ஐந்தாண்டுகளுக்கு வட்டியில்லாக் கடனாகப் பயன் படுத்திக்கொள்ள நொடித்த துணி ஆலைகளுக்கு நாம் அனுமதி அளித்துள்ளோம். மேலும், துணி ஆலைகள் அனைத்துக்கும் மின்சக்தி பயன்படுத்துவதற்கான வரியை 40 சத வீதத்திலிருந்து 30 சத வீதமாகக் குறைத் துள்ளோம். தமிழ் நாடு பஞ்சாலைக் கழகம் ஒன்றையும் ஏற்படுத்தியுள்ளோம். இக் கழகம் நான்கு ஆலைகளை எடுத்து நடத்தி வருகிறது. தமிழ் நாடு அரசு மேற் கொண்ட இந்த ஏற்பாடுகளின் விளைவாக, இதற்கு முன் மூடிக்கிடந்த 27 ஆலைகளில் 13 ஆலைகள் மீண்டும் திறக்கப்பட்டன. 1969-ஆம் ஆண்டுத் தொடக்கத்தில் வேலையற்று இருந்த பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கையுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கையில், இத்தகைய தொழிலாளரின் மொத்த எண்ணிக்கையைக் கணிசமான அளவில் நாம் குறைத்துள்ளோம்.

32. நமது பஞ்சாலைகளைக் குறித்து மற்றொன்றும் சொல்ல விழைகின்றேன். இப்பொழுதுதான் இவ்வாலைகள் மத்திய அரசு வரி விதிப்புகளின் பெருஞ் சுமையிலிருந்து விடுபட்டு இயங்கத் தொடங்கியுள்ளன. அண்மையில் பஞ்சு முதலிய மூலப் பொருள்களின் மீது கொடுக்கப்படும் கடன்களைக் கட்டுப்படுத்தி மத்திய அரசு ஆணை யிட்டுள்ளது. இதன் உள்நோக்கம் விலைவாசிகளைக் கட்டுப்படுத்துவது என்பது உண்மையேயானாலும், பஞ்சாலைகளை, சிறப்பாக மூடிக்கிடந்து தற்போது தான் திறந்துள்ள பஞ்சாலைகளை—இக்கட்டுப்பாடுகள் பாதிக்குமோ என இவ்வரசு அஞ்சுகிறது. வங்கிகளி லிருந்து வாங்கும் கடன் வசதிகள்தான் பஞ்சாலை களின் அன்றாட ரொக்கத் தேவைகளுக்குப் பயன் படுபவை. இவ்வண்ணம் நிலைமை இருப்பதால் தற் போதைய கடன் கட்டுப்பாடுகளின் விளைவாக ஆலைகள் திரும்பவும் மூடப்படாமலிருக்க மத்திய அரசு ஆவன செய்ய வேண்டும். மூலப் பொருள்களைப் பொறுத்த வரையில் தேவைகளைக் கணக்கிலெடுத்து அதிகப்

படியாக பஞ்சு முதலியன இறக்குமதி செய்ய ஏற்பாடு செய்வதால் வாணிகச் சூதாட்டங்களைத் தடுத்து விலைவாசிகளைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும் என்று இவ்வரசு கருதுகிறது. இந்த ஏற்பாட்டினால் பொதுமக்களின் அன்றாடத் தேவைப் பொருளான துணி வகைகளின் விலைகளை நிலைக்கச் செய்ய முடியும்.

சாலைகள்.

33. இம்மாநிலச் சாலைகளை அமைக்கவும் மேனிலைப் படுத்தவும் உரிய திட்டம் விரைந்து செயல்படுத்தப்பட்டு வந்துள்ளது. சாலை பேணுதல் பணிக்கான செல்வு 1966—67-ல் 581 லட்ச ரூபாயாக இருந்ததற்கு மாறாக, 1970—71-ல் 719 லட்ச ரூபாய்க்கு உயர்த்தப் பட்டுள்ளது. இது தவிர, சாலை பேணுதல் மானியத்தைப் பல்வேறு ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு வழங்குவது குறித்து சாலைகளின் மைல் நீள அடிப்படையில் மேலும் சீரான ஒரு ஏற்பாட்டைக் கடைப்பிடிக்க நாம் வகை செய்துள்ளோம். நகராட்சிகளின் அதிகார வரம்புக்குள் உள்ள சாலைப் பணிகளுக்கு முதல் முறையாக நிதி உதவி அளிக்கக் கருதியுள்ளோம். இதற்கென வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளில் 10 லட்சம் ரூபாய் நிதி ஒதுக்கம் செய்திருக்கிறோம். 1966—67-ஆம் ஆண்டில் சாலைகளுக்கான முதலீடு 124 லட்சம் ரூபாயாக இருந்ததற்கு மாறாக, 1970—71-ஆம் ஆண்டில் இம் முதலீடு ரூ 161 லட்சமாக அதிகரித்துள்ளதை மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர்களின் நாட்டத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

சமூகப் பணிகள்.

34. நிதிவாயில்கள் கிட்டும் நிலை மிகக் கடுமையாக இருந்தபோதிலும் நாங்கள் பதவியிலிருந்துவரும் ஆண்டுகளில் சமூகப் பணிகளுக்கான செலவினத்தைக் கணிசமான அளவுக்கு உயர்த்த வகை செய்துள்ளோம். கல்விக்கான செலவினம் 1966—67-ல் 43·86 கோடி ரூபாயாக இருந்ததற்கு மாறாக, 1970—71-ல் 66·83 கோடி ரூபாயாக உயர்ந்துள்ளது. வருங்கால மக்களுக்கு இன்றியமையாத இந்த முதலீட்டில் மாநில அரசு எந்த அளவுக்குப் பொறுப்பேற்றுள்ளது என்பதற்கு இது சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும். 6—11 வயதுத் தொகுதி மாணவர்களுக்காக 2,720 ஆசிரியர்களையும், 11—14

வயதுத் தொகுதி மாணவர்களுக்காக 1,930 ஆசிரியர்களையும், 14—17 வயதுத் தொகுதி மாணவர்களுக்காக 1,320 பி.டி. ஆசிரியர்களையும் நியமிக்க 1970–71 வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளில் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. இம்மாநிலத்தில் உள்ள பல்வேறு பள்ளிகளில் கூடுதலாக மாணவர்களைச் சேர்ப்பதற்கு வகை செய்வதே இதன் நோக்கமாகும். கல்வி வசதிகளை விரிவு படுத்துவதற்காக போதிய அளவுக்கு வகை செய்துள்ள அதே சமயத்தில் கல்வியின் தரத்தைப்பேணி வருவதற்கும், மேம்படுத்துவதற்கும், குறிப்பாக பள்ளிகளில் அறிவியல் ஆய்வுக் கூடங்களை ஏற்படுத்துவதற்கும் நாம் சிறப்பிடம் அளிக்க வேண்டியுள்ளது.

35. கடந்த பல ஆண்டுகளாக நிதிப்பற்றுக்குறை காரணமாக சுகாதாரப் பணிகளை நிறைவேற்றுவதில் கட்டுப்பாடுகள் இருந்தன. நமக்குள்ள நிதி நிலை வரம்புக்குள் நாம் இந்த வரையறைகளைத் தளர்த்தி 1967—70-ஆம் ஆண்டுக்கால அளவில் 113 தொடக்கச் சுகாதார நிலையங்களைத் தொடங்கியுள்ளோம். பல்லடம், கள்ளக்குறிச்சி, ஓமலூர், பண்ணுருட்டி, ஜலகண்டபுரம், பட்டுக்கோட்டை, பண்ணைக்குளம், ஜல்லிப்பட்டி, மாயூரம், கன்னியாகுமரி, வத்திராயிருப்பு, ஆலங்குடி, வளவனூர், பழனி போன்ற பற்பல இடங்களில் புதிய வார்டுகளைத் திறப்பதன் வாயிலாக மருத்துவ வசதிகளை விரிவுபடுத்துவதற்கு அடுத்த ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் வகை செய்துள்ளோம் என்பதை மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர்கள் கவனித்திருக்கலாம். திருவண்ணமலை, நாமக்கல், திருவாரூர் ஆகிய இடங்களில் உள்ள மருத்துவ மனைகளுக்குப் புதிய கட்டிடங்கள் கட்டும் திட்டத்தையும் நாம் மேற்கொண்டுள்ளோம். ஈரோடு, விழுப்புரம் ஆகிய இடங்களில் மார்பு சிகிச்சை மருத்துவ மனைகள் திறக்கப்படும். ஆத்தூர், அரியலூர், சிவகங்கை ஆகிய இடங்களில் எக்ஸ்-ரே தொகுதிகள் அமைக்கப்படும். கண்விழி விறைப்பு நோய் மருத்துவமனை (Glaucoma Unit) ஒன்று மதுரையில் நிறுவப்படும். இம்மாநிலத்தில் தொழு நோய்க் கட்டுப்பாட்டுப் பிரிவுகள் இரண்டு நிறுவப்படும். இம்மாநிலத்திலுள்ள மருத்துவக் கல்லூரிகளுக்கு

பற்பல மேம்பாடுகள் செய்வதற்காகவும் வகை செய்துள்ளோம். இக்காரியத்திற்காக 1970–71-ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளில் மொத்தம் ரூ 35 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதித் திட்டம்.

36. உழைக்கும் மக்களின் நலனுக்கான தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதித் திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதில் நாம் பெருமளவு முன்னேறியுள்ளோம் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அறிவர். இத் திட்டத்தில் மேன்மேலும் பல தொழிலாளர்களைச் சேர்த்துக் கொள்வதன்மூலம் மருத்துவ வசதிகளை மேம்பாடு செய்துள்ளோம். மருத்துவ மனைகளில் படுக்கைகளின் எண்ணிக்கையை உயர்த்துவதன் வாயிலாக அகப்பிணியாளர்களுக்கு (In-patient) மேலும் வசதிகளைச் செய்து கொடுத்துள்ளோம். இத் திட்டம் பிற தரங்களைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்களுக்குப் பயன்படும்படியும் அதனை விரிவாக்கியுள்ளோம். ஆனால், தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதிக் கழகம் நமக்கு ஏமாற்றமளிக்கும் வகையில் செலவைப் பகிர்ந்து கொள்வதில், ஒரு தொழிலாளிக்கு 50 ரூபாய் என்று உச்ச வரம்பு கட்டியுள்ளது. இது அக்கழகம் தன்னிச்சையாக மேற்கொண்டுள்ள உண்மைக்குமாறான ஒரு நிலையாகும். இதன் காரணமாக நடப்புச் செலவின அளவிலும் மாநில அரசு இதற்கென ஆண்டொன்றுக்கு ஏறக்குறைய 70 லட்சம் ரூபாய் கூடுதல் பொறுப்பை ஏற்க வேண்டி வரும். இப்புதிய வரையறை, கழகமும் மாநில அரசுகளும் செய்து கொண்ட ஏற்பாட்டின் மெய்க் கருத்துக்கு மாறாக உள்ளது. இது குறித்து இந்திய அரசுடன் தனியாகக் கலந்து ஆலோசிக்கலாமென நாங்கள் கருதுகிறோம்.

பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலன்.

37. சமூகத்தில் வசதி குறைந்த பிரிவினர்களின் நலன் அரசின் சிறப்பான நாட்டத்தைத் தொடர்ந்து ஈர்த்து வந்துள்ளது. கடந்த மூன்றாண்டுகளில் பின்தங்கிய வகுப்பினர்களின் நலனுக்கான முதலீடுகளை 1966–67-இல் ஒதுக்கியிருந்த 184 லட்சம் ரூபாயிலிருந்து 1969–70-இல் 314 லட்சம் ரூபாயாக அரசு உயர்த்தியுள்ளது. பின்தங்கிய வகுப்பினர்களுக்கு

வழங்கப்படும் படிப்பு உதவிச் சம்பளங்களுக்கான தொகை 1966—67-இல் 94 லட்சம் ரூபாயிலிருந்து 1969—70-இல் 246 லட்சம் ரூபாய்க்கும், 1970—71-இல் 260 லட்சம் ரூபாய்க்கும் உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. பின் தங்கிய வகுப்பினர்களின் நலனுக்காக, நீண்ட காலத் திட்டங்களை உருவாக்கும் தேவையை உணர்ந்து பின் தங்கிய வகுப்பினர் ஆணைக் குழு ஒன்று நியமிக்கப்பட்டிருப்பதை இம் மன்றத்தினர் அறிவர். அரிசன நலனுக்கான முதலீடும் 1966—67-இல் 405 லட்சம் ரூபாய்க்கு வகை செய்யப்பட்டிருந்ததற்கு மாறாக, 1970—71-இல் 519 லட்சம் ரூபாயாக உயர்த்தப் பட்டுள்ளது. 1970—71-ஆம் ஆண்டில் புதிதாக 22 அரசு மாணவர் இல்லங்களைத் திறக்கவும், தற்போது தனியார் துறையினால் நடத்தப்பட்டுவரும் மானியம் பெறும் 20 மாணவர் இல்லங்களை எடுத்துக் கொள்ளவும் நாங்கள் கருதியுள்ளோம் என்பதை இங்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

38. இது குறித்து ஒரு முக்கிய கருத்தை இம் மன்றத்தினரின் நாட்டத்துக்குக் கொண்டுவர எண்ணுகின்றேன். அரிசன நலனுக்கான முதலீட்டில் பெரும் பகுதி இந்திய அரசிடமிருந்து பெறப்படுகிறதென்றும் இந்த அரசு, இத் திட்டங்களுக்காகப் பெருமளவில் உதவி அளிப்பதில்லையென்றும் சில நேரங்களில் சொல்லப்படுகிறது. நடப்பு ஆண்டில் அரிசன நல, படிப்பு உதவிச் சம்பளங்களுக்காக 143 லட்சம் ரூபாய் முதலீடு செய்திருப்பதில், படிப்பு உதவிச் சம்பளங்களுக்காக இந்திய அரசு ஒதுக்கியுள்ள உதவித் தொகை 5 லட்சம் ரூபாய் மட்டுமே என்பதை நான் இங்கு திட்டவட்டமாகக் கூற விரும்புகிறேன். 1970—71-ஆம் ஆண்டிலும் அரிசன நல படிப்புதவித் தொகைகளுக்கான செலவு ரூ 148 லட்சத்தில் மத்திய உதவி நடப்பாண்டின் அளவிலேயே இருக்கக்கூடும். அரிசன நலத் திட்டத்தை மொத்தமாக எடுத்துக்கொண்டால், 1969—70-ஆம் ஆண்டில் ரூ 519 லட்சம் செலவிடப்படவிருக்க, மத்திய அரசிடமிருந்து ரூ 25 லட்சமே உதவி

யாகக் கிடைக்கும். இத் திட்டத்திற்காக 1970–71-ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ 539 லட்சம் ஒதுக்கியுள்ளபோதிலும், மத்திய அரசிடமிருந்து நடப்பாண்டு அளவைவிடக் கணிசமாக உயர்ந்த உதவி யேதும் கிட்ட வாய்ப்பில்லை. அரிசன நலனுக்காக இந்திய அரசு ஒதுக்கிய உதவித்தொகையின் அளவு கணிச மாகக் குறைந்துள்ள போதிலும் இம் மாநிலம் தனது சமூகக் கொள்கைக்கு இணங்க இத் திட்டங்களுக்காக முதலீடுகளைத் தொடர்ந்து வகை செய்து வந்துள்ள தென்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஒப்புக் கொள்வார்களெனக் கருதுகின்றேன்.

கிராமங்களில் வேலை யின்மையை நீக்கும் சமூக நலத் திட்டம்.

39. கிராமப்புறங்களில் வேலை வாய்ப்பு வசதிகள் பெருகவேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் புதியதொரு திட்டத்தை இம் மதிப்பீடுகளில் சேர்த்துள்ளோம். இத் திட்டத்தின்கீழ் இணைப்புச் சாலைகள் அமைத்தல், மகப்பேறு நிலையங்கள், பள்ளிக் கட்டிடங்கள் கட்டுதல், நீர்வழங்கல் பணியை விரிவுபடுத்துதல் ஆகியவற்றிற் கென 1970–71-ம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ரூபாய் ஒரு கோடி ஒதுக்கியுள்ளோம். இப் பணிகள் மேற்கொள்ளப்படும் பகுதிகளில் நிலவிவரும் பொருளா தார சூழ்நிலையைப் பொறுத்து, பற்பல பணிகளுக் காகும் செலவில் 35 முதல் 50 சத வீதம் வரையில் வெவ் வேறு வீதங்களில் உதவித்தொகை அளிப்பதற்காக இத் தொகை பயன்படுத்திக் கொள்ளப்படும். இப் பணி களுக்காகும் எஞ்சிய செலவு, உள்ளூர் மக்களின் நன்கொடைகள்மூலம் சரிக்கட்டப்படும். ஒதுக்கப்பட் டுள்ள ஒரு கோடி ரூபாயில், ரூபாய் 25 லட்சம் குறிப்பாக அரிசனக் குடியிருப்புகளில் மேம்பாட்டுப் பணிகளை நிறை வேற்றுவதற்காகச் செலவிடப்படும். இப் பணிகளுக்கான செலவு முழுவதையும் அரசு ஏற்கும். சமூகத்தின் தடை களால் அவதிப்பட்டுவரும் அரிசனங்களின் குறைபாடு களைக் களைவதற்குப் படிப்படியான திட்டம் ஒன்றை மேற்கொள்ளவேண்டுமென்று அரசு உணர்ந்துள்ளது. இம் மாநிலம் முழுவதிலும், அரிசனங்களுக்கு நன்மை பயக்கும் வகையில் இணைப்புச் சாலைகள், தூய நீர் வழங்கல், வீட்டு மனைகள் ஆகியவற்றிற்கு வகை செய்வதற்காக

கால எல்லை வரையறுக்கப்பட்ட இணைந்த திட்டமொன்றை வகுக்க வேண்டுமென்று அரசு முடிவு செய்துள்ளது. அரிசன நல—கிராம வளர்ச்சித் துறைகளுக்கான முறையான வரவு-செலவுத் திட்டங்களில் இப் பணிகளுக்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகைகளைக் கருத்தில் கொண்டோமாயின், 1970–71ஆம் ஆண்டில் மேலே குறிப்பிடப்பட்ட ரூபாய் 25 லட்சத்தையும் சேர்த்து மொத்தம் ரூபாய் 100 லட்சத்திற்குமேல் இத் திட்டங்களில் செலவு செய்யப்படும் என்பதைக் காணலாம். அடுத்த ஐந்து ஆண்டுகளுக்குள் இம் மாநிலம் முழுவதிலுமுள்ள அரிசனக் குடியிருப்புகள் அனைத்திலும், இணைப்புச் சாலைகள் ஏற்படுத்துவதற்கும், தூயநீர் வழங்கல் போன்ற வசதிகள் அளிப்பதற்கும் ஏற்றவகையில் இத் திட்டத்தை விரைவு படுத்த நாம் திட்டமிட்டுள்ளோம்.

40. சென்னை மாநகரில் உள்ள குடிசைவாழ் மக்களின் பிரச்சினை அரசின் நாட்டத்தை ஈர்த்து வந்துள்ள மற்றொரு சிக்கலாகும். சென்னை மாநகரின் மக்கள் தொகையில், ஏறத்தாழ நான்கில் ஒரு பகுதியினர் இத்தகைய குடிசைப் பகுதிகளில் வாழ்கின்றனர் என மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இதற்கு முந்திய மூன்று திட்டங்களின் கால அளவில் மொத்தம் 2,302 குடியிருப்புகள் மட்டுமே கட்டிக்கொடுக்கப்பட்டிருக்க, 1967 முதல் 1970 வரையுள்ள கால அளவில் 5,828 குடியிருப்புகள் கட்டிக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. தீப் பிடிக்காத வீடுகளைக் கட்டும் ஒரு திட்டத்தையும் நாம் மேற்கொண்டு இதுகாறும் 3,895 வீடுகள் கட்டப்பட்டு விட்டன. இவ்வாறு இருப்பினும், இச் சிக்கலின் விளிம்பையே இதுவரை தொட்டுள்ளோம் என்பதை நாம் அறிகிறோம். சென்னை மாநகரில் குடிசைக் குடியிருப்புகள் அச்சுறுத்தும் வகையில் வளர்ந்து வருவதைத் தடுப்பதற்குத் துணிவான நடவடிக்கைகளை நாம் மேற்கொள்வது அவசியமாகும். இந்தக் கருத்துடன் சென்னை மாநகரில் குடிசைகளை அகற்றுவதற்கான படிப்படியான திட்டம் ஒன்றை அடுத்த ஏழு ஆண்டுகளுக்குள் மேற்கொள்ளவேண்டுமென்கிற கொள்கை முடிவை

குடிசைப் பகுதிகள்.

நாம் எடுத்துள்ளோம். 1970–71-இல் குடிசை மாற்றத் திட்டத்திற்காக ஒரு கோடி ரூபாய் வகைசெய்துள்ளோம். ஈண்டு நாம் செய்யவிருக்கும் முதலீடுகளிலிருந்து இன்னும் அதிக அளவில் நலம்பெறும் பொருட்டு, இத்துறையில் நாம் நிறைவேற்றி வந்துள்ள பற்பல திட்டங்களைச் சீரமைப்பது அவசியமாகும். சென்னை மாநகரில் தற்போது இருக்கும் குடிசைவாழ் மக்களின் வாழ்க்கைச் சூழ்நிலையை மாற்றியமைப்பதோடு, புதிய குடிசைகள் தோன்றாமலிருக்க ஆவன செய்வதும் இன்றியமையாததாகும்.

தலைநகர வளர்ச்சி.

41. குடிசைவாழ் மக்களின் பிரச்சினையைத் தலைநகர வளர்ச்சியின் ஒரு பகுதியாகத்தான் அணுகவேண்டும். தலைநகரச் சிக்கல்கள்பற்றிய திட்ட அறிக்கையொன்றை உலக வங்கிக்கு அனுப்பும் நோக்கத்துடன் அரசு தீட்டிவருகிறது. திருவள்ளூர், செங்கற்பட்டு, கும்மிடிப்பூண்டி ஆகிய இடங்களில் சிறு நகரங்களை வளர்ப்பதும், எண்ணூர், அரக்கோணம், ஆவடி, ஆலந்தூர், பல்லாவரம், பூவிருந்தவல்லி, தாம்பரம் போன்ற இடங்களில் வளர்ச்சி வட்டாரங்களை (Growth Centres) மேம்பாடு செய்வதும் இந்தத் திட்ட அறிக்கையில் ஆலோசிக்கப்பட்டுள்ள முக்கிய முறைகளாகும். அடுத்த சில மாதங்களில் திட்ட அறிக்கை தயாராகிவிடுமென நாம் எதிர்பார்க்கிறோம். வீட்டு வசதித் திட்டங்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டுவரும் 20 முதல் 40 கோடி ரூபாய் அளவிலான சுழல் நிதியை (Revolving Fund) நலம் பயக்கும் வகையில் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாமென்றும் நாம் நம்புகிறோம். சென்னை மாநகரில் நில மேம்பாடு, வீட்டு வசதிச் சிக்கல்களை ஒருமுகமாக எதிர்த்துப் போராடுவதற்கு இது வகை செய்யுமென்றும் நாம் எதிர்பார்க்கிறோம். சென்னை மாநகராட்சி, ஆயுள் ஈட்டுறுதிக் கழகத்திடமிருந்து நடப்பாண்டில் மூன்று கோடி ரூபாய் அளவிற்கு உதவி பெற்றுள்ளது. அடுத்த ஆண்டிலும் இந்த அளவு உதவி கிட்டக்கூடும். இதன் துணைகொண்டு மாநகராட்சி தனது மூலதனத் திட்டங்களின்மீதான முதலீடுகளைப் பெருமளவில் உயர்த்திடக் கூடும்.

42. இம் மாநிலத்தில் பற்பல பகுதிகளுக்குத் தூய நீர் வழங்கும் திட்டங்களுக்காக நாம் முதன்மையிடம் அளித்து வந்துள்ளோம். வீராணம் திட்டத்தைத் தொடங்கி வைத்துள்ளோம் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அறிவர். 1970–71-ஆம் ஆண்டுக்குரிய வரவு-செலவுத் திட்டத்தில், இத் திட்டத்திற்கென 734 லட்சம் ரூபாய் அளவுக்குப் பெருமளவு தொகை ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. கேரள மாநில நீரினைப் பகிர்ந்து கொள்வது குறித்து அந்த மாநிலத்துடன் ஏற்பட்ட இணக்கமான முடிவின் விளைவாக சிறுவாணி நீர்வழங்குத் திட்டத்தினை மேற்கொள்ளும் நிலையில் நாம் இருப்போம். இந்தத் திட்டத்திற்காக ஏறக்குறைய 5 கோடி ரூபாய் முதலீடு தேவைப்படும். இத் திட்டம் கோயம்புத்தூருக்கு மட்டுமன்றி வழியிலுள்ள 9 கிராமங்களுக்கும், கோயம் புத்தூரின் புற எல்லையிலுள்ள பல கிராமங்களுக்கும் பயன்படும். ஆயுள் ஈட்டுறுதிக் கழகத்தின் உதவியுடன் நகர நீர்வழங்குத் திட்டங்களுக்காகவும் வடிகால் திட்டங்களுக்காகவும் கணிசமான முதலீடுகளை நம்மால் பெற முடிந்துள்ளது. 1966–67-இல் 214 லட்சம் ரூபாய் மட்டுமே ஆண்டு முதலீடாக ஒதுக் கப்பட்டிருந்ததற்கு மாறாக, நடப்பு ஆண்டில் செயல் படுத்தப்படும் முதலீடு 362 லட்சமாக உள்ளது. இதில், ஆயுள் ஈட்டுறுதிக் கழகம் நமக்கு வழங்கியுள்ள 192 லட்சம் ரூபாயும் அடங்கும். இதுவரை நகராட்சி களுக்கும் ஊராட்சிகளுக்கும் நீர்வழங்கல், வடிகால் திட்டங்களுக்கென மொத்தம் 14 கோடி ரூபாய் அளவிலான திட்டம் ஒன்றுக்கு ஆயுள் ஈட்டுறுதிக் கழகத்திடமிருந்து நாம் கடனுதவிக்கு ஒப்புதல் பெற்றுள்ளோம். அத்தகைய திட்டங்களுக்காக 1970–71-ஆம் ஆண்டுக்குரிய வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் மொத்தம் 396 லட்சம் ரூபாய் முதலீடு செய்ய வகை செய்துள்ளோம். மற்றும் ஆயுள் ஈட்டுறுதிக் கழகத்துக்கு நாம் விரைவில் அனுப்பிவைக்க விருக்கும் பல புதிய திட்டங்களுக்காக அக் கழகத்திட மிருந்து கடனுதவி பெற்று இந்த முதலீட்டை மேலும் உயர்த்த முடியுமென நாம் எதிர்பார்க்கிறோம்.

நீர்வழங்கல், வடிகால் திட்டம்.

கிராமப்புற நீர்வழங்கல் திட்டங்களின் கீழும், 1966–67-இல் வகை செய்திருந்த 74 லட்சம் ரூபாய் முதலீடுகளிலிருந்து நடப்பாண்டில் 140 லட்சம் ரூபாய் அளவுக்கு அந்த முதலீட்டை நாம் உயர்த்தியுள்ளோம். நீர்வழங்கல்-வடிகால் துறைகளில் பற்பல பணிகளை ஒருமுகப்படுத்துவதற்காக நடப்பாண்டில் நாம் மேற்கொண்டுள்ள முக்கிய முடிவு நீர்வழங்கல்-வடிகால் வாரியம் ஒன்றை அமைப்பது குறித்ததாகும். விரைவில் சட்டப்படி அமைக்கப்படவிருக்கும் இவ்வாரியம் மேலும் நிதி வாயில்களைத் திரட்டி ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் படிப்படியான ஒரு திட்டத்தின்கீழ் போதிய நீர் வழங்கல் வசதியை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்கிற நமது நோக்கம் ஈடேறும் வகையில் தனது பணிகளை நிறைவேற்றும்.

70-71 ண்டுத் ட்டத்தின் றப்புக் றுகள்.

43. 1970–71-ஆம் ஆண்டுத் திட்டத்தின் சிறப்பான சில கூறுகள் பற்றி இம் மன்றத்தில் விளக்க விழைகிறேன். வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளில் கண்டுள்ளவண்ணம் உருவாக்கப்பட்டுள்ள திட்டத்திற்காக மொத்தம் ரூ 106·25 கோடி நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. இதில் கிராமப்புறங்களில் மின்சக்தி வழங்கும் திட்டத்திற்கென ஒதுக்கப்பட்டுள்ள ரூ 21·5 கோடி ரூபாயையும் சேர்த்து ரூ 43·53 கோடி மின்சக்தித் திட்டங்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. ஆண்டுத் திட்டத்தில் வேளாண்மைக்காகவும், வேளாண்மை சார்ந்த திட்டப் பணிகளுக்காகவும் ரூ 12·19 கோடியும், தொழில் வளர்ச்சித் திட்டப் பணிகளுக்காக ரூ 7·62 கோடியும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன. இத் திட்டத்தில் சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்காக 2·29 கோடி ரூபாயும் கல்விக்கென 7·38 கோடி ரூபாயும் மருத்துவ, பொதுச் சுகாதாரத் திட்டங்களுக்கென 2·43 கோடி ரூபாயும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன. முதலீடுகளைப்பற்றி ஆய்கையில் திட்டமல்லாக் கணக்கில் பெருந்தொகைகளை ஒதுக்கியிருப்பதையும் கருத்தில் கொள்ளவேண்டும். நீர்வழங்கல் வடிகால் திட்டங்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும்

11·16 கோடி ரூபாயான மிகப் பெரிய முதலீட்டினைக் குறித்துச் சிறப்பாகக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இதில் வீராணம் திட்டத்திற்கான நிதி ஒதுக்கமும் அடங்கும். 106·25 கோடி ரூபாயுள்ள திட்ட முதலீட்டிற்கு இதுவரை வழங்க ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்ட மத்திய உதவி 36·6 கோடி ரூபாய் மட்டுமேயாகும். வெளிப்படையாகவே இது குறைவெனத் தெரிகிறது. இந்திய அரசு நமது தேவைகளைக் குறித்து உண்மை நடைமுறைக்கேற்ற ஒரு கருத்தினை மேற்கொள்ளுமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இந்த அடிப்படையில் வரவு செலவுத் திட்டத்தில் மத்திய உதவி 45 கோடி ரூபாய் அளவிற்குக் கிட்டுமென்று நாம் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டுள்ளோம். பொதுமக்களிடமிருந்து திரட்டும் கடனின்கீழ் 23 கோடி ரூபாய் திரட்டலாமென நாம் எதிர்பார்க்கிறோம். திட்ட முதலீட்டின் எஞ்சிய பகுதி தமிழ் நாடு மின்வாரியம் திரட்டும் நிதி வாயில்கள் வாயிலாகவும் கடன் வழங்கும் நிறுவனங் களிடமிருந்து திரட்டப்படும் நிதிவாயில்கள் மூல மாகவும் மாநில அரசின் மற்ற நிதிவாயில்களிலிருந்தும் ஈடு செய்ய வேண்டியிருக்கும். வரவு-செலவுத் திட்டம் 106.25 கோடி ரூபாய் அளவில் ஒரு திட்டத்தை எதிரொளித்தபோதிலும் நிதி வழங்கும் நிறுவனங் களிடமிருந்து நிதி வசதி கிடைக்குமளவுக்கு உண்மையில் திட்ட முதலீடு (Actual Plan Outlay) உயர்ந்திருக்கும் என்பதை இம் மன்றத்தினரின் நாட்டத்திற்குக் கொண்டுவர விழைகிறேன்.

44. 1969–70 வரவு-செலவுத் திட்ட உரையில் நடப் பாண்டில் வருவாய்க் கணக்கில் செலவினம் 285·37 கோடி ரூபாயாக இருக்குமென்றும், வரவினம் 268·66 கோடி ரூபாயாக இருக்குமென்றும், இதன் விளைவாக வரவினத்தில் 16·71 கோடி ரூபாய் அளவுக்குப் பெரும் துண்டு விழுமென்றும் நான் மதிப் பிட்டிருந்தேன். வருவாய் இனத்தில் விழும் துண்டு அச்சமூட்டும் வகையில் பெரிதாகத் தோன்றினும் இது திட்டத்தில் சேராத பொறுப்புகளாலேயே

வரவு-செலவுத் திட்ட நிலைமை 1969–70 திருத்த மதிப்பீடு.

முழுமையும் ஏற்பட்டுள்ளது என்றும் இதை ஐந்தாம் நிதி ஆணைக்குழு தனது இறுதி அறிக்கையில் கணக்கில் கொள்ளுமெனவும் நாம் எதிர்பார்க்கிறோம் என்றும் நான் கூறியிருந்தேன். துரதிருஷ்டவசமாக, நிதி ஆணைக் குழுவின் முடிவு நமக்குப் பாதகமான வகையில் உள்ளது என்பதை இம் மன்ற உறுப்பினர் அறிவர். மன்றத்தின்முன் வைக்கப்பட்டுள்ள திருத்த மதிப்பீடுகள் வருவாய் இனத்தில் ரூ 16·64 கோடி துண்டு விழுவதைக் காண்பிக்கின்றன. இத் தொகை கடந்த ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் துண்டு விழுந்த தொகையைவிடச் சிறிதளவே குறைவாகும்.

1970-71 வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகள்.

45. அடுத்த ஆண்டுக்கான வரவு-செலவுத் திட்ட வாய்ப்புகளைப் பொறுத்தவரை நடைமுறையில் உள்ள வரி விதிப்புகளின் மூலமாக ரூ 288·04 கோடி வருவாய் கிடைக்குமென்று இம் மன்றத்தின்முன் வைக்கப்பட்டுள்ள மதிப்பீடுகளிலிருந்து அறியலாம். வருவாய்க் கணக்கில் செலவு ரூ 296·98 கோடியாகும். எனவே, வருவாய்க் கணக்கில் ரூ 8.94 கோடி துண்டு விழுகின்றது. மத்திய அரசு தானளிக்கும் உதவி குறித்து நம் கோரிக்கைக் கிணங்க உண்மையின் அடிப்படையில் நேரிய முடிவொன்றைக் கொள்ளுமென்றும், ஆகவே 1970—71-ல் அது ரூ 45 கோடியேனும் உதவியாக நல்குமென்றும் நாம் நம்புகிறோம். நம்மிடமிருந்து அவர்களுக்குச் சேர வேண்டிய கடன் தொகையின் தவணை முறைவைப்புகளை மாற்றியமைப்பதன் மூலம் நமக்கு ரூ 7 கோடிக்கு உதவி கிட்டும் என்றும் நாம் கணக்கிற் கொண்டுள்ளோம். இந்த அளவில் உதவிகளைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்ட போதிலும் 1970—71-ம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டம், எல்லாக் கணக்குகளையும் சேர்த்துப் பார்க்கும்போது ரூ 6 கோடியளவுக்கு மொத்தத் துண்டு விழுவதைக் காண்பிக்கின்றது. ஆக்கப் பணிகளின் வளர்ச்சி வேகம் விரைவு படுத்தப்பட்டிருப்பதையும், நான் முன்னர்க் கூறிய புதிய பல திட்டங்களை அரசு மேற்கொண்டிருப்பதையும்தான் இத்துண்டு எதிரொளிக்கின்றது. கூடுதல் நிதி வாயில்களைத்திரட்டி இத்துண்டினை

அடைக்க முயல வேண்டியது தவிர்க்க முடியாப் பணியாக உள்ளது. இதற்கான வழிவகைகளை இம்மன்றத்தின் முன்னர் இப்போது வைக்க விரும்புகிறேன்.

46. ஒரு முனை விற்பனை வரிக்குட்பட்ட பொருள்களின் மீது விதிக்கப்படும் வரி வீதங்களில் சில மாற்றங்களை முதற்கண் இம்மன்றத்தின் முன் வைக்க விரும்புகிறேன். 1959-ஆம் ஆண்டுத் தமிழ் நாடு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் முதல் அட்டவணையில் கண்டுள்ள 1 முதல் 14 இனங்களின் மீதான விற்பனை வரி வீதம் 1967-ஆம் ஆண்டு ஜுன் திங்களில் 11சத விகிதத்திலிருந்து 12 சத வீதத்திற்கு உயர்த்தப்பட்டது. இவை மோட்டர் வண்டிகள், குளிர் சாதனப் பெட்டிகள், கடிகாரங்கள், கைக் கடிகாரங்கள், ரேடியோக்கள், திரைப்பட, புகைப்படக் கருவிகள் கிராமபோன்கள் முதலியனவாகும். இவ்விகிதத்தை 15 சத விகிதமாக உயர்த்த முடிவு செய்துள்ளோம். இவை பெரும்பாலும் ஆடம்பரப் பொருள்கள் அல்லது வசதி படைத்தோர் பயன் படுத்தும் பொருள்களேயாகும். இதன் விளைவாக நமக்கு 1.3 கோடி ரூபாயளவிற்குக் கூடுதல் நிதி கிட்டுமென்று எண்ணுகிறோம். ஒரு முனை வரி விதிப்புக்குட்பட்ட மற்றும் சில பொருள்களின் மீதும் நாம் விகிதங்களை உயர்த்த முடிவு செய்துள்ளோம். சிமிட்டியின் மீதான வரி விகிதத்தை 6 சத விகிதத்திலிருந்து 8 சத விகிதமாக உயர்த்த முடிவு எடுத்துள்ளோம். மின்சாரப் பொருள்கள், விலையுயர்ந்த கற்கள், நுரை ரப்பர் விரிப்புகள், நறுமணப் பொருள்கள், டிராக்டர்கள், புல்டோசர்கள் ஆகியவற்றின் மீது இப்போது 7 சதவிகிதத்தில் வரி விதிக்கப்படுகிறது. இது 9 சத விகிதமாக உயர்த்தப்படும். தேயிலை, காப்பி, மண்ணெண்ணெய், சோப்பு, பாற்பொடி ஆகியவற்றின் மீதான விகிதங்கள் உயர்த்தப்படமாட்டா. அவ்வாறே உரங்கள், பயிர் நோய்க்கொல்லிகள் ஆகியவற்றின் மீதும் மாறுதலேதும் இராது. மேற்கூறிய வரிவிகித உயர்வின் விளைவாக நமக்கு ஏறத்தாழ ஒரு கோடி ரூபாய் கிடைக்கலாம். ஏழை எளியவரின் மீது சுமையேற்றப்படா

வகையில் வசதி படைத்தவர்கள் மீதே இவ்வரி விதிக்கப் பட்டிருப்பதையும் கண்ணுறுமாறு மாண்புமிகு மன்ற உறுப்பினர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

47. ரூ 5 லட்சத்துக்கு மேற்பட்ட அளவில் ஆண்டொன்றுக்கு வாணிபம் செய்து வரி விதிப்பிற்கு உட்பட்டவர்கள்மீது கூடுதல் விதிப்பொன்றையும் விதிக்க முடிவு செய்துள்ளோம். ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் வணிகரின் மீது விதிக்கப்படும் விற்பனை வரியின் மீது $7\frac{1}{2}$ சத விகித அளவில் இவ்விதிப்பு மேல் வரியாக (Surcharge) இருக்கும். இது 1969–70 வரி விதிப்பு ஆண்டிலிருந்து நடைமுறைக்கு வரும். தமிழ் நாடு மோட்டார் எண்ணெய் விற்பனை மீதான வரிச் சட்டத்தின் கீழ் அடங்கும் வணிகரின் மீது $7\frac{1}{2}$ சத விகித அளவில் மேல் வரியொன்றும் விதிக்கப்படும். ஆனால் இவ்வரிகளைத் துய்ப்போரிடமிருந்து வசூல் செய்ய எந்த வணிகருக்கும் உரிமையில்லை. இந் நடவடிக்கையினால் நமக்கு ரூ 1.1 கோடி அளவிற்குக் கூடுதல் வருமானம் கிடைக்குமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

48. மோட்டார் வண்டி வரிச் சட்டத்தின் கீழ் பயணிகள் வண்டிகளுக்கான (Stage Carriages) வரி விதிப்பு வீதங்களில் சில மாறுதல்களைச் செய்வதன்மூலம் கூடுதல் நிதி திரட்ட மற்றொரு முடிவு கொண்டுள்ளோம். தற்போது புறநகர் வழித்தடங்களில் நாள் தோறும் 270 கிலோ மீட்டர்கள் அல்லது அதற்குக் குறைவாக ஓடும் பஸ்களில் உள்ள ஒவ்வொரு இருக்கைக்கும் காலாண்டிற்கு 50 ரூபாயாகவும், 270 கிலோ மீட்டர்களுக்குமேல் ஓடும் பஸ்களுக்கு ஒவ்வொரு இருக்கைக்கும் 55 ரூபாயாகவும் வரி விதிப்பு உள்ளது. இவ்விரு பிரிவுகளுக்கும் 10 ரூபாய் அளவில் மேலும் வரி விதிப்பு உயர்த்தப்படும். நகர் வண்டிகள் புறநகர் வண்டிகளைப் போன்று ஆதாயம் தருவன அல்ல. ஆதலால் இவ்வழித்தடப் பணிகளுக்கான வரி வீதங்களை உயர்த்தும் எண்ணம் இல்லை. இதன் வாயிலாக 1.6 கோடி ரூபாய் அரசுக்குக் கிட்டலாம். நாம் கருதி

யிருக்கும் இவ்வரி வீத உயர்வின் விளைவாகப் பயணக் கட்டணங்கள் எவ்வகையிலும் உயரா என்று இம்மன்றத்திற்கு உறுதி கூறுகிறேன்.

49. பெட்ரோல், விமான எரிபொருள் எண்ணெய், டீசல் தவிர்த்த பிற மோட்டார் எண்ணெய்கள் ஆகியவற்றின் மீதான வரி விகிதத்தை ஒவ்வொரு லிட்டருக்கும் 2 பைசா அளவில் உயர்த்தக் கருதியுள்ளோம். இதன் மூலம் ரூபாய் 50 லட்சம் கிட்டும். மாநிலத்தில் உள்ள பஸ், லாரி இவைகளை இயக்குபவர்களின் மீதும் உழவர்களின் மீதும் கூடுதல் சுமை விழாதவண்ணம் அவர்கள் பயன்படுத்தும் டீசல் எண்ணெய் மீதான வரி விகிதத்தை இப்பொழுது இருக்கும் நிலையிலிருந்து உயர்த்தவேண்டாமென்று அரசு முடிவு செய்துள்ளது.

50. இறுதியாக இம்மன்றத்தின் முன் நான் குறிப்பிட விரும்பும் செயற்குறிப்பு, திரைப்பட மாளிகைகளின் மீது விதிக்கப்படும் காட்சி வரி (Show Tax) யை உயர்த்துவதாகும். தற்போது, நடைமுறையில் உள்ள வரி வீதங்களும் திருத்தக்கருதப்பட்டுள்ள வரி வீதங்களும் கீழே காட்டப்பட்டுள்ளன.

இடம்.	தற்போதைய வரி வீதம். (காட்சியொன்றிற்கு)	விதிக்கத் கருதியுள்ள வரி வீதம்.
	ரூபாய்.	ரூபாய்.
1 சென்னை மாநகரத்தில் நடைபெறும் காட்சிகள்.	2.50	5.00
2 குறிப்பிட்டு அறிவிக்கப்பட்ட நகராட்சிகளில் நடைபெறும் காட்சிகள்.	2.00	4.00
3 மற்ற நகராட்சிகளில் நடைபெறும் காட்சிகள்.	1.50	3.00
4 பிற இடங்களில் நடைபெறும் காட்சிகள்.	1.00	2.00

இந்த நடவடிக்கையின் மூலம், தமிழ் நாடு கேளிக்கை வரிச்சட்டத்தின் கீழ் ரூ 14 லட்சமும், தமிழ் நாடு

உள்ளாட்சிகள் நிதிச் சட்டத்தின்கீழ் ரூ 36 லட்சமும் நமக்குக் கூடுதலாகக் கிடைக்கும்.

பணியாளர்க்கு நலன்கள்

51. கடந்த மூன்றாண்டுகளில் நம் நிதி நிலைமை நெருக்கடியாக இருந்த போதிலும் நமது பணியாளர்களுக்குப் போதிய நலன்களை நாம் நல்கியிருப்பதை இம் மன்றம் அறியும். அரசுப் பணியாளர்கள், உள்ளாட்சி மன்றப் பணியாளர்கள், ஆசிரியர்கள் ஆகியோரின் ஊதியங்கள் பற்றி ஆய்வு செய்ய சம்பள ஆணைக்குழு ஒன்றினை அண்மையில் அமைத்துள்ளோம். சம்பள ஆணைக் குழுவின் பரிந்துரைகளினால் ஏற்படக்கூடிய விளைவுகளை நிதி ஆணைக் குழு கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளாததால் நமக்கேற்பட்டுள்ள தடங்கல்களைப் பற்றி நான் முன்னரே குறிப்பிட்டுள்ளேன். இவ்வாறிருப்பினும், தற்போதைய வாழ்க்கைச் செலவைக் கருத்திற்கொண்டு திங்களொன்றுக்கு ரூபாய் 500 வரை சம்பளம் பெறும் எல்லா ~~அரசாங்கப்~~ பணியாளர்களுக்கும் சிறப்பு ஈட்டுப்படியாகத் திங்களொன்றிற்கு ரூபாய் 10 அளிப்பதென அரசு முடிவு செய்துள்ளது. இது 1970 ஏப்ரலில் கொடுக்கப்படும் மார்ச் திங்களுக்குரிய சம்பளத்துடன் வழங்கப்பெறும். இம் முடிவைச் செயற்படுத்துவதற்கு ஆகும் செலவு வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கப் பட்டிருந்ததைவிட 6 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு உயர்ந்திருக்கும் எனக் கணக்கிடப்படுகின்றது. வரவினத் துண்டையும் அந்த அளவிற்கு இது அதிகமாக்கும். இதன் விளைவால் எழுந்துள்ள பொறுப்பினை நிறைவு செய்யும் வகையில் தற்காலிக உதவி அளிக்க வேண்டுமென்று மத்திய அரசைக் கேட்டுக்கொள்ள எண்ணியுள்ளோம். ஓய்வு ஊதியத்தை அளவிடும்போது ஓய்வூதியம், ஓய்வூதியக் கொடை (Gratuity) முதலியவற்றிற்காக 1966 டிசம்பர் திங்கள் வரை நடைமுறை முறையில் உள்ள அகவிலைப் படி, சம்பளம் (Pay) என்றே கொள்ளப்படும். இது 1970-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரித் திங்கள் 26-ஆம் நாளிலிருந்து ஓய்வுபெறும் எல்லா அரசாங்கப் பணியாளர்களுக்கும் பொருந்தும்.

52. ஆசிரியர்களின் நலன் பற்றி இவ்வரசின் ஆர்வத்தை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் நன்கு அறிவர். அரசு, மாநிலத்தில் உள்ள பல்வேறு பள்ளி ஆசிரியர்களின் பணி நிலைமைகள் குறித்து ஆய்வு செய்ய, குழுவொன்றினை அமைத்துள்ளது. இக் குழுவின் அறிக்கை அண்மையில் எதிர் பார்க்கப்படுகிறது. இதற்கிடையில் அரசுதவி பெறும் பள்ளிகளில் (Aided Schools) பணியாற்றும் ஆசிரியர்களுக்குச் சில சலுகைகளை அறிவிக்க முடிவு செய்துள்ளோம். அரசு மருத்துவ மனைகளிலும் மருந்தகங்களிலும் இவ்வாசிரியர்களுக்கும் அவர்தம் குடும்பங்களுக்கும் இலவச மருத்துவ உதவி பெறும் உரிமையினை நல்க அரசு முடிவு செய்துள்ளது. உள்ளூராட்சிகளிலுள்ள பள்ளிகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டுவரும் வீதங்களில் வீட்டு வாடகைப் படியை அரசுதவிபெறும் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும் அளிக்க நாங்கள் முடிவு செய்துள்ளோம். இதனால் ஆண்டொன்றுக்கு அரசுக்கு ரூபாய் 35 லட்சம் செலவாகும். இவற்றுடன் அரசு வழங்க முடிவு செய்துள்ள பிற சலுகைகள் சுருக்கமாகக் கீழே சொல்லப் பட்டுள்ளன. தனியார் நிர்வாகத்தில் உள்ள அரசுதவி பெறும் பள்ளிகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்களுக்கு விழாக்கடனும் (Festival Advance) கைத்தறித் துணிகளை வாங்குவதற்கான உதவியும் அளிக்கப்படும். இவற்றிற்கென வருங்கால வைப்பு நிதிச் (Provident Fund Accumulations) சேர்ப்பிலிருந்து அவர்கள் ஒரு எல்லைக்குட் பட்டுத் தொகைபெற அனுமதிக்கப்படுவர். அட்டவணைப் படுத்தப்பட்டுள்ள மலைப்பகுதிகளில் இருக்கும் அரசுதவி பெறும் பள்ளியாசிரியர்களுக்கு நான்கு திங்கள்களுக்கு குளிர் காலப்படி (Winter Allowance) வழங்கப்படும். அரசுதவி பெறும் எல்லாப் பள்ளிகளிலும் உள்ள தகுதியுடைய ஆசிரியர்களுக்கு ரூபாய் 500-க்கு மேற் படாமல் திருமணக் கடன் வசதியளிக்கப்படும்.

53. கிராம நிர்வாகத்தை மேனிலைப்படுத்துவதற்கான வழிவகைகளைப் பற்றி அரசு ஆலோசித்து வந்திருப்பதை இம் மன்றம் உணரும். வருவாய்த்துறை நிர்வாகத்

திற்குக் கிராம அலுவலர்கள் ஆற்றும் முக்கியமான பணியைக் கருத்திற் கொண்டு கிராம அலுவலர்களின் ஒரு புதிய பணியமைப்பை (A New Service) ஏற்படுத்துவதற்கான விதிகளை அறிவிப்பதைப் பற்றி அரசாங்கம் கருதிவருகிறது. 1893, 1894-ஆம் ஆண்டு கிராம அலுவலர்களின் சட்டத்தை ரத்து செய்ததன் மூலம் பரம்பரைப் பதவி உரிமைக் கொள்கை (Hereditery Succession) நீக்கப்பட்டிருந்தாலும், வருவாய்த்துறை நிறுவனத்தின் அடிப்படை அமைப்பைப் பேணி வரவேண்டுமென்று அரசு கருதுகிறது. இவ் வலுவலரின் சம்பள அமைப்பு, பணி விதிகள், முதலிய தொடர்புடைய பொருள்களைப்பற்றி, தற்போது பணி யாற்றி வரும் சம்பள ஆணைக்குழு முதன்முறையாக ஆராயும். இத்துடன், அவர்கள் அலுவல் பொருட்டு மேற்கோள்ளும் பயணச் செலவை நியாயமான அளவில் ஈடுகட்ட வேண்டுமென்றும் அரசு தீர்மானித்துள்ளது. இதைக் கருத்திற்கொண்டு 1970--71-ஆம் ஆண்டில் இதற்காக ரூபாய் 20 லட்சம் ஒதுக்க அரசு எண்ணியுள்ளது. இதற்கென்று மொத்தத் தொகைப்படி யொன்று அளிக்கப்படவேண்டுமென்பது அரசின் கருத்தாகும். இதற்கான விவரங்கள் ஆய்வு செய்யப்படுகின்றன. பிற அரசுப் பணியாளர்களுக்கு அளிக்கப்படுவதைப்போன்று விழாக்கடன் கிராம அலு வலர்களுக்கும் அளிக்கப்படவேண்டுமென்று அரசு முடிவெடுத்துள்ளது. ஜமாபந்தி முறை படிப்படியாக நீக்கப்படுவது எல்லாக் கிராம அலுவலராலும் வரவேற்கப்படும்.

54. ஓய்வூதியம் பெறுவோரின் வேண்டுகோள்களையும் அரசு பரிசீலனை செய்துவந்துள்ளது. தற்போதுள்ள நிதி நெருக்கடியில் அரசு இன்று செய்யக்கூடியது ஓய்வு பெற்ற அரசுப் பணியாளர்களுக்குக் கொடுக்கப் படும் குறைந்த அளவு ஓய்வூதியத்தைத் திங்களொன் றுக்கு ரூ 20-லிருந்து ரூ 30-ஆக உயர்த்துவதேயாகும். இது 1970, மார்ச் திங்களுக்கான ஓய்வு ஊதியத்தை 1970, ஏப்ரல் திங்களில் வழங்குவதிலிருந்து செயலுக்கு வரும். ஓய்வூதியத்தை அளவிடுவதற்கான விதி

முறையைத் தளர்த்துவதென்றும் அரசு முடிவு செய்துள்ளது. அரசு ஊழியர் தனது பணிக்காலத்தின் இறுதி முப்பத்தாறு திங்களில் பெற்ற சராசரிச் சம்பளத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டே இதுகாறும் ஓய்வூதியம் கணக்கிடப்பட்டு வந்தது. இனி, ஓய்வு பெறுவதற்கு முன்பு பணியின் இறுதிப் பன்னிரெண்டு திங்கள்களில் அவர் வாங்கிய சம்பள அடிப்படையில் ஓய்வூதியம் கணக்கிடப்படும். இது உடன் செயலுக்கு வரும்.

55. அரசாங்கப் பணியாளர்கள், உள்ளூராட்சிப் பணியாளர்கள், ஆசிரியர்கள் முதலியோரின் நலன் கருதி இதுகாறும் என்னால் சொல்லப்பட்ட பல்வேறு நலன்களை இம்மன்றத்திலுள்ள எல்லாப் பிரிவினரும் வரவேற்பர் என்று திண்ணமாக எண்ணுகிறேன்.

நில உச்ச வரம்பைக் குறைத்தல்.

56, சமூகப் பொருளாதாரக் கொள்கை குறித்த ஒரு சிறப்பான அறிவிப்பைப்பற்றி ஈண்டு குறிப்பிட எண்ணுகிறேன். என் பெருமைக்குரியஏற்ற மிக்க கட்சியாகவும், தற்போது ஆளுங்கட்சியாகவும் உள்ள திராவிட முனேற்றக் கழகம் கடந்த பொதுத் தேர்தலின் போது மக்கள் முன்னர் வைத்த அறிக்கையை உங்கள் நினைவிற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். எங்களுடைய தேர்தல் அறிக்கையில் கூறப்பட்ட சிறப்பான கொள்கைகளின் அடிப்படையில் சமூக, பொருளாதார, நிர்வாகச் சிறப்பு வாய்ந்த பல முடிவுகளை இயன்றளவு பெருமளவில் அரசு இதுகாறும் நிறைவேற்றியுள்ளது. எஞ்சிநிற்கும் சில கோட்பாடுகளைத் தற்போது நிலவி வரும் பொருளாதார, சமூக நிலைமைகளுக்கிணங்க நிறைவேற்றும் தருணத்தில் நாம் உள்ளோம். வேளாண்மை உற்பத்தியை ஊக்கப்படுத்தும் முறையில் ஏற்கனவே பல நடவடிக்கைகளை அரசு மேற்கொண்டதைப்பற்றி முன்னர் நான் குறிப்பிட்டுள்ளேன். வேளாண்மை உற்பத்தி பெருக வேண்டுமேயானால் நிலவார உரிமைகளிலும் (Land Tenure) நிலவுடைமை உரிமைகளிலும் அடிப்படை மாற்றங்கள் ஏற்பட வேண்டுமென்பதை இவ்வரசு உணர்கிறது. நிலத்தை

உழுபவனின் வார உரிமையைப் பேணிக் காக்கவும், நிலமற்ற பண்ணையாட்களுக்குக் குறைந்த அளவுக் கூலியை நிர்ணயிப்பதிலும் அரசு அவ்வப்போது முடிவுகள் எடுத்து வந்துள்ளது. குத்தகைக்காரர்கள், சிறு நிலக் கிழார்கள், பண்ணையாட்கள் முதலியோருக்கு உதவியளிக்கும் வகையில் அடங்கல் நிலச் சட்டம் (Comprehensive Land Legislation) ஒன்றை அரசாங்கம் இறுதி செய்து வருகிறது. இந்த அரசின் நெடுநாளைய உறுதி மொழியைக் கருத்திற்கொண்டு நில உச்சவரம்பை 30 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கரா விலிருந்து 15 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கரா அளவிற்குக் குறைக்கும் வண்ணம் 1961 தமிழ் நாடு நில உச்சவரம்புச் சட்டத்தைத் திருத்த அரசு முடிவு செய்துள்ளதென்பதை நான் அகம் மலர அறிவிக்கின்றேன். இந் நடவடிக்கை நான் முன்பு குறிப்பிட்டுள்ள அடங்கல் நிலச்சட்டத்தின் வாயிலாகச் செயற்படுத்தப்படும். இத்துணிவான முடிவு மக்களின் எல்லாப் பிரிவினராலும் வரவேற்கப்படும் என்று எண்ணுகிறேன்.

ஐயா, இவை கூறி, 1970–71-ஆம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தை இம்மன்றம் ஏற்க வேண்டுமாறு வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

சென்னை, **கே. ஏ. மதியழகன்,**

1970 பிப்ரவரித் திங்கள் **26**-ஆம் நாள். நிதி அமைச்சர்.